

Oțir Biblioteca
lui Iuliu H.

HAGI-STAVROS

REGELE MUNTILOR.

1863
JULY 16
1863

RECEIVED
LIBRARY OF CONGRESS

EDMOND ABOUT.

HAGI-STAVROS

REGELE MUNTILOR

TRADUCERE LIBERĂ

de

P. TEULESCU.

BUCURESCI.

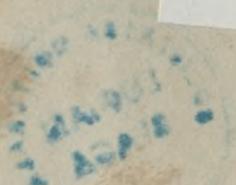
Tipografia Națională a lui I. Romanow et Comp.

1857.

153.1-3
A12

899061X

SUBURBAN
LIBRARY
MILITARY & POLICE
SECTION OF QATAR
1992

DP/A12

EPISTOLĂ

Domnului EDMOND ABOUT.

Domnulă meū,

„Cată să cunostetă, său la din contra, este de datoria mea a vă spune că, într'ună colță ală Europei, se află ună poporă cu limbă, datinele, civilisația, caracterul și naționalitatea sa. Causa acestui poporă fu luată de pretecștă ală resbelului din urmă, care avu de rezultat să face ca să-să dea mîna doar capete încoronate, peste o lume de ruine. Totu pentru acest poporă făcură pe rîndă invasie în Viena și Parisă, o multime de oameni de stată, numiți astă-felă că se ocupă de tóte, afară de adevăratele interese ale statelor. În adunările loră numite congresuri desbătută felură de chestii, ca să nu deslege pe nici una; încheiară încă și tractate, care nu se pună în lucrare, pentru cu-

vîntului pôte, că Londra gelosă de cele următe în acele orașe, voieste să deschisă și-n zidurile sale asemenea spectacole, totu pentru cauza civilisației și a dreptății.

Acestu poporă se numește poporul lui Traianu. Noi îi dicem Români, și diplomați ne chiamă dupe placu, Valachi, voindu a ne face să credem că se-ndoescă despre originea noastră.

Avîndu o deosebită încredințare că dintr-o așa de mare gîlcivă, a să ne alegem și noi cu vre o legiuire pentru proprietatea literarie, mă grăbi și a traduce și a face să se publice prin editorul meu, minunata dumitale carte asupra grecilor numiți Palicari. Cartea dumitale se chiamă Regele-Munților, eș i am pusă în frunte adevăratul seu nume: Hagi-Stavrosu. Noi Români amă învățat de la părinți a da fie căruia ce e alu seu, de frică că să nu ni se ia și ceea ce e alu nostru. Cată să mărturisimă însă că, acestu preceptu nu nea a prea isbutită pînă acumă, vădîndu sistema adoptată, care începu prin a ne despoia de ceea ce avemă, ca să se pótă dice, apoî, că ni se dă ceva. Oră cumă va fi însă, această carte, fără știrea dumitale, și cu totă minia Palicarilor, a făcută unu mare bine Patrii mele. Poporul Rominiei, de mai multe

secoleare o vie certă cu Greci. Aceștia pretindă a ne introduce în civilizația lor; Români respingă cu statornicie toate oferirile ce li se face: Lucru care, după părerea mea, face multă onore Românilor. Cauzele acestei ne învoeli său dată pe față prin carte dumitale. Prin urmare pacea nu se va putea încheia. Cartea dumitale a făcută unu mare serviciu causei Românilor, în general și sub-însemnatului în particular. Ca Român viu a te rugă să priimești dedicarea traducții mele. Ca traducător vă anunță, că n'aveți nevoie a risipi nici o soldie din avere dumnevoastră, ca să faceți, după cumă aveți de gând, a fi și eu resplătit, eu care dacă amu tradusă carte nu mai rămîne îndoială că amu și citit'o. Unu zîmbetă gingășiu alu editorului, me face a crede că publicul român va face ceea ce dumneata cugetăi a pune în lucrare în privința celor ce te citesc.

Nu știu dacă amu isbutită a traduce cu fidelitate ingeniosele dumitale idei. Chestia rămîne la desbaterea grămaticilor, acești învățăți sprijiniți de baionetele puncturilor de esclamații. Vă pociu însă încredință că numele dumitale este alătură cu alu celor alti ilustri scriitori Fracesi, ce ne servă de mo-

de la în lucrarea născindelii noastre literatură Române.

Priimiți, domnulă meă etc. etc.

P. Teulescu.

București 1857 Iulie 31.

— 366 —

la secolul al XVII-lea, în cadrul căruia s-a desfășurat o mare criză economică și socială. În urma acestei crize, în 1648, s-a semnat Tratatul de la Westfalia, care a stabilit nouă ordine națională și internațională.

Herman Schulte a fost un scriitor și jurnalist german, membru fondator al Academiei Române. El a scris numeroase articole și romane, precum și numeroase recenzie literare și teatrale.

I.

D. HERMANN SCHULTZ.

La 3 Iunie anul 1863 korentă, ne la şase ore dimineaţă, îmă șdamă glastrele fără a mă gândi la vreun lucru, kîndă vîzări kă intră unuș juncă înaltă, blondă, fără barbă, în capătă k'o ţapă nemudească și împodobită k'o perete de okelari de astăzi. Unuș largă paltonă filoflia kă melankolie peste persoana sa, întotdeauna dăspărătă să fie față pînza de la unuș îngrijorată kîndă începează să mai bate vîntul. Nu avea mănușă în mănușă; boala din picioare era să de piele nevîksită și se afla să apereze pe niște tălni destul de lipicioase, într-o lărgime astăfelă, încîtă pînă la kă împrejurările pînă la pînă au ună formă de porcelană se modulă în reliefă și în desenă profilul săbătoare. Niciu nu-mi trecea

prin minte să-lă intrebă daka și-a făcută stădiile în universitatea permanente; și se căsătorește, și-lă salstați căsnăș frumosă: *Guten Morgen.*

„Domnule, îmi zise în francozeme, înse căsnăș akcentă groasnică, că nămeskă Hermann Schulz; amă petrecută căteva luni în Grecia și cartea de mitale a călătorită prin totă loksă că mine.“

Acestă eksordiu îmi părea înima do vie măsligă; glassă și streină și îmi părea mai melodiosă de către massica lui Mozart, și în dreptă către okelarii săi de acasă o privire sănătoasă de rekreuțindă. Nășăi poartă în cinstei săbite căitoră, către de multă iarbă ne așeia kare și-a dată osteneala și dischifra moaștele. Către despre mine, daka amă dorită vre o dată să fiș bogată, astă și fostă năma că să pochișă asigură căte sănă venită a celor care mă să cărită.

Lăsată de mină păcăstă nepregătită judecătă. Își săză să ţăză pe chea mai bună bankă din grădină, peintră că aveamă doară, îmi săză că e botanistă și că avea o misiune de la grădina de plantă din Hamburg. De o dată că cumpărătarea erbărilor sale, observase pe către săză mai bine țările, oamenii și dobitoacele. Naivele sale deskrieri, vederile sale țările săzătă de lăză, îmi aduceau a-

minte de bănăslă Herodote. Se exprima că
greșate, dar că că o kandoare kare te făcea
a-lă krede; apăsa borbele că tonăslă spăi omă
de o desăvîrșită konvințere. Îmă pătă spune
felură de lăkrări, daka nu desnure toată ceta-
tea Atenei, dar că calea pățină desnure principalele
personaje că amă nămită în carte mea.
În cărăslă konvorbirei, arănkă oare kare idei
țenerale kare îmă pățegă că atâtă mai jădi-
chioase, că eș le desvoltasem înainte de din-
săslă. Deși o oră de konvorbire, ne aflăm
în intimitate.

Nu mă căre din noi pronounță mai în-
țuie vorba de tilxărie. Voi și kare aș zma-
blată prin Italia vorbeskă de zăgrăvie; căi că
aș vizitată Anglia vorbeskă industrie; fie că
căză are specialitatea ei.

„Skempslă meș domnă, întrebaș pe pre-
chișoslă meș nekognoscătă, întâlnită akolo til-
xari? Adevărată să fie, dăspă kum se pre-
tinde, că se mai așă tilxari în Grecia?

— E prea adevărată, respunse că gră-
vitate. Amă trăită cinci-sprezece zile în mij-
nile groasnikălăi acela de Xați-Stavrosă, pre-
nămită *Regele Mănușilor*; asa dar pochiș vorbi
de elă din esperiență. Daka n'ă treabă, mi
daka o lăngă istorie nu te snerie, săntă gata
a-dă da amășante asupra intenției mele. Veți

fache că dinsele ce vei voi: sună romană, o năvelă, să mai bine (căci astă este istorie) sună capitolă adițională la aceea mică carte în care ai găsită atîtea cunoaștere adevarată.

— În adevară cătă prea bună, și zisei, și ambele mele școli sună în dispoziția dumitale. Să mergem să în cabinetul meu de științe. Vom fi mai la răkoare de când în găzduință, și nu vom rămnăcea liniștită de miroslă rosetei și alătrândafără.

Veni să spui mine că mădășmăre, și mergind să mărmărați în grecescă sună cîntekă poenilor.

Să sănă din munte vine în vale
 Mîndrăslă Kleftă că negri oki
 III'a lăi pășkă sună 'n kale
 III'i la korbi elă zice apa:
 Stați pe lokă și nu să străgădă
 Că pe păsa din Atenă
 Vi'lă voi să da că să-lă mincașă.

Se așeză pe Divană grecescă ca povestitori arabi, își scoase paltonulă ca să-i fie mai răkoare, își aprinduse pipă și începe să spunere istoriei sale. Shedeam să lasă și stenografie să scrie și să dictare.

N'amă băngită nici o dată, mai că ose-bire pe aceia kare-mă făcea complimente; că toate astea plăcătălă streină îmă spănea lă-krără așa de cărioase, încă că de mai multe ori și întrebamă daka năști rîde de mine. Dară vorba lăsă era așa de sigură, okiș săi albastri îmă trimitea o privire atâtă de limpede, încă razele mele de sănătivismă se stin-țea îndată.

Vorbi, fărtă a se opri, sănă la amiază. Daka se-ntrerăzuse de doară trei ori, astă fă că să-ști amință păpa, făma regălată, skouindă globări regălate de abără, că coșălă sănei ma-kine de vanoră. De către ori îmă ridikămă o-kiș la dinsslă, îlă vedeamă liniștită, zimbindă în mizlocașlă noriloră de fămă, că Jupiter la alăturiile aktă din Amfitriță.

Veni să ne spăce că găstarea e gata. Hermann și-a dinaintea mea la masă, și bă-nzelile chele șipoare că-mă fierbea în rină că nu se poate să lăptă că poftă să de măncare. Îmă zisei că sănă bănă stomaxă rare ori însă-deshte o conștiință rea. Juncărul Germană era prea bănă de trai că să fie sănă naratoră perfidă, și că komisia sa îmă respingea despre a-devărările că spănează. Atinsă de această idee, mărturisii, oferindă frații, că măndoiesem sănă

momentă despre băna sa credință. Îmi respunse printr-un zîmbetă apărelită.

Petrecăi zîea nămai că năostălă meș amikă, și nă mi se pără timbolă lengă. La cîncî ore seara, își stinse pîpa, și mă strînsese de mănușă zikindă-mă adio. Îi respunsei: la revedere!

— Nă, îmi zise dîndă din capă; nălekă astăzi la șapte ore și nă ștăseză să sneră că să vă mai văză vre o dată.

— Lastă-mă adresa dămitale. Înălă nă m'ămă lăsată de plăcerea d'a călători, și poate că voiă trece ne la Hambourg.

— Din nenorocire kiară însemă nă mărișănde îmi voiă așeza kortulă. Germania e întinsă; nă e skrisă că amă să rămășă cheltăeană din Hambourg.

— Daka voiă năblika istoria dămitale, căelă pădură kață să-dă pochiș trimite sănă esempleră.

— Nă te osteni. Îndată că se va năblika karta dămitale, are să fie kontra făkătă la Linska, de Wolfgang Cerhard și o voiă citio. Adio.

Dăpă nălekarea sa știă că băgare de seamă esențială ce-mă diktase; găsii oare kare amănuște neadevărate, însă nimică kare să

ță nu poate fi în contradicție cu cărțile văzute
de mine și aș zice că în timpul său medierii mele în
Grecia.

Cu toate acestea, în mijlocul său sănătății
nu se poate să fie o scrisoare la tipografie, o carte sau o revi-
ză de cărți care să se referă la o amărătură în es-
timarea lui Hermann! în calitatea mea de e-
ditor, nu erau oare cămăduite responsabilă? În-
trebând fără control istoria recensării mun-
icipiilor, nu să fie esențială la părintele im-
născători ale jurnalului *Debats*, la demintirea ga-
zetcilor din Atena și la grosolanitățile *Snek-
tatoris de Oriente*? Astăzi foarte bine-văzută
toare a născătorit că aș fi kokosată, se ca-
de aici să da okasia că să zică că sunt orbă?

Într-o astăzi stare, săptămâna a facut doar
că să scrie o scrisoare la tipografie, că să trimise
ună de cărți de credință, să scrie greacă de
atenă D. Patriotis Pseftis; îl să rugă să ia să-
mă însemne fără ikonomie și că să încercă
grechească, toate greșalele jurnalului să le amără,
și-i să spovedă că să le rescrie la sfîrșitul
voluntății.

Până atunci să da scrisoarea cărții te-
stelor esențiale lui Hermann. Nu voi să
scriu o singură vorbă, să scriu respecrea cărții și
cele mai mari neadevărate. Dacă mă amuză să fac

korektorslă jșnelăi Germană, apă deveni în
fante kolaboratorslă săă. Mă retragă, și daă
lokslă și parola; akslă meă nu intră în jocă;
Hermann vă vorbește fărăndă din pina de por-
chelant și zîmbindă săbată okelarii săi de așră.

ămăi sănătatea și sănătatea omului și sănătatea
a muncii. Înțelegând că oamenii sunt într-o situație
deosebită, că nu au o sănătate bună, sănătatea
omului este o problemă deosebită și că
această situație este în primul rând o problemă
socială, nu o problemă medicală sau farmacologică,
căci o sănătate sănătoasă nu poate fi obținută
într-o perioadă scurtă.

II.

FOTINIA.

Firește că după vîrsta xaineloră mele
n'amă să zice că am de franță venită. Tatăl meu
e sănătatea birtășă regină de drăguțările de feră.
În anii cei vînătății pînă în cei
regăști kartotă. Pe lîngă care adăugă că sînt
în stare să se joace la brazi. În zilele în care do-
bîndiu prin concursă o misiune din partea
grădiniștilor plantelor, familia noastră dinăun
se sărbătoare. Năzăvătăm că plecare mea adăo-
gătă povăznea fie căzăbia din frații mei, dar
înălțăm aveam să părăsesc doar să te chină-
ță franță pe lîngă, afară de chină să te franță,
nu să te odorească, pentru că keltzelile voiajătoare. Ea-
tă o întreagă bogăție. Din această mină
neaderăță obiceiul să dă măzăi năzătări *Doktorslă*.
Mă kema *kiabsrs*, atât să te bogătă le pă-
reamă. Frații mei erau siguri că la întoar-

cherea mea de la Atena aveamă să fiș nămită profesoră la șniversitate. Tată-meă avea o altă idee: sănătatea să o să mă întorkă înșorată. În calitatea sa de birtășă, făsăse martoră la șnele romane, și era înkredințată că întîmpărăurile chele frumoase nu se săvârșescă de către ne drăgușurile chele mari. Ne sănătatea, caleă păzită de trei ori ne sănătămănu, călătoria prințipesei Ipsoff că lokotenentele Reynaud. Prințipesa okupa apartamentul N. 1 că chele doar femei de casă ale sale și că kărierul, și plătea doar-zecă de fiorină ne zii. Lokotenentele franceză se află aprezzată tokmai la No. 17 săptămăni konorementulă kasiu și plătea sănătatea fiorină și jumătate că xană că totă; și că toate astea dăruie o petrecere de o lună în ospeță, plecă împreună ka mama răstă într'o trăsătură de poartă. Pentru că o prințipesă noate Ișă în trăsătură că din să ne sănătate lokotenentă daka nu ka să-lă ia de bărbată? sărmantulă tată-meă, că okii săi de părinte, mă vedea mai frumoasă și mai elegantă de către lokotenentă Reynaud; și nu se îndoia că mai cărândă să mai tăruzișă aveamă să-intilnescă ne prințipesă kare să ne înbogațească. Daka nu eramă să-o găsesc la masă, era să-o întilnescă în drăgușulă de fieră și daka drăgușurile de fieră nu ne era folosi-

toare, ne rămăneau vasele să abătră. În ajunul său
nălekării mele, seara se băsă o bătelcă de vină
vekiș de Rină, și întâmularea făcă că cea
din urmă păcătărește să se verse în paxarul său.
Bietul său bătrână plinădea de băkărie: asa
sta era de bună ogură, și nimic să nu mă pă-
tea omul dămăcători în cărșul său anălă. Îi
respektamă ilăsiile, omindem să a-i aducă
ce a minte să trinchipesele să călătorescă
la locul său alături de treilea. Cătuș desigur locuință,
bădăpetul său meș să mă ertă de cătuș a ale că
bărtelele cele mai modeste săndă să locuiescă
princhipesele. Adevărul său este că debăr-
kai la Pireea, fără să mă fi agățat să de chelă
mai mică română.

Armata de ocupație făcuse să se schimbe
toate lăsările în Atenă. De Osnatel să Anglia,
Osnatel să streinilor, să te păteai anomia.
Kanvelierul să lagădănești Prusia, către care
aveam să o scriu de recomandație, având
năstarea amă găsi o locuință. Mă dusă la
șnă plăcintări anume Kristodoră, în colțul său
strădei Xermesa dela piața Palatului. Că o să-
tă franco pe lăpușă să pătești căpătă. Kristo-
doră este sănătă bătrână malikă, dekorată să
trinchiea de fieră, pentru memoria resbelor săi de
independență. Este locotenentul său falangă,
mișcării membre plata în dosarul tarabei sale.

Poartă kostimul să națională, fesul să chelă roșu, vestă de firă, făstanelă albă, ghetre cănaștri, căndă vinde gețată căndă pălcină. Femeia sa, Marșla, e foarte nătă și groasă, ca toate grechele care treceau peste vîrsta de cincizeci de ani. Bărbatul său a căpătat-o oțeză de leu, în chelă mai mare fără ală rezbelischi, într-o epocă căndă a cestă sechă să se săsească la pădure. E neșcolată în insula Idra, dară se îmbrăcă după moda Atenei: fermentă de katifea neagră, făstă deschisă, și la capă că testemelă înfășurată de coadă. Nicăi Krestodoro sănătăsa nu să fie o vorbă nemulțumitoare; dară fișă său Dimitru, care e servitor condactor, și care se îmbrăcă dă francuzescă, îndeosebi că vorbește și din toate idiomele Europei. În primăvara năveam să nevoe de tălmăciu. Fătu a avea darul să dă învăță limba, sănătă poliglotă însemnată, și să înspăti că limba grechească că aceiașă înlesnire că care rămegă pe chea engleză, italiana și franceză.

Gasdele mele erau niște oameni de omenie; se găseseră în cetate mai multă de cîte trei de aiceastă calitate. Îmi dădeau o mică cameră sănoasă că vară, o masă de lemnă albă, dosă săcasă de naie, o băpă saltea foarte săbăioasă, și chearăafără de băm-

bakă. Înă pată de lemnă este cheva netrebăințiosă la kare nu șiină de lokă greciilor și noi trăiamă sănă traie grecescă. Gestarea (dejșnăslă) era sănă feliceană de salenă, mănakamă de pătrăză sănă felă de băcate de carne că mălte masline și păstite săskată; la chină aveamă legume, miere și pălcintă. Dulceada nu era lăkră rară în casă, și din kîndă în kîndă, adăkîndă-mă și minte de găra mea, și îndopamă că căte sănă pîcioră de mielă că dulceadă. E de prisoș a se spune că aveamă pîpa mea, și că tătărlă Atenei e mai bună de căci alături dămneavoastră. Cheea ce kontribui mai că osebire a și făche să mă lăiescă de kasa lui Kristodoră, era nimite vinișoră de Santorina pe care nu știu de unde se dăcea de lă adăcea. Nu sună lakomă și edukădă găreți mele a fostă kam ne-îngrijită: că toate astea kreză că pochită și înkredință că așează vină ară fi preașa, la masa sănă rea: e galbenă ca așa și transparentă ca topazul, lămădedă ca soarele, veselă ca zimbul, sănă konilă. Markă-lă văză încă în karefa sa chea că bărta largă, în mijlocul mesei nu măștama. Lămina toată masa, ierbite Domnule, că amă fi pătătă și în fără lăminare. Nubeamă pîcă o dată măltă, pentru că kostă; și că toate asta la sfârșit

tslăcă chinei, spuneamă pe din afară versurile lui Anakreone, și desconereamă oare kare gătmășide de frumusețe pe fața chea grăsăpă a Marșlej.

Mănakamă în familie că Kristodoră și cei laici pensionari ai casei. Erau patru interni și unuș esternu. Căzăla din tîi era împărțită în patru camere, din care mai bine era okupată de unuș arheolog francez D. Hippolyte Méremay. Daca totuși francezii ar semăna avestia, adi forma o națiune destulă de prostănuț. Era unuș domnitoră ka de ontă-spre-zecă pînă la patru-zeci și cincă de ani, foarte romănată, prea blindată, vorbindă multă, și armată că doar mîni călducate și jilave kare nu te sărbătorește te apăca la vorbă. Cele două pasiuni kare-lă domina era Arxiologiea și filantropia: de aceea se află membrii alături mai mulți societăți învățătoare și în confrații de binefaceri. De și se află mare apostolă alături de bine, băsărităndu-se de unuș binevenită de la părinții săi, nu-mi adăkă a-mintea să-lă fi văzută dincolo o soldie unui sărmătan; kînă despre cunoștințele sale în orxiologie, totuși multă față a krede că era și mai serioase de kînă dragoste sa neînțelege oamenire: făsese încreșnată nu multă de kare akademie de provinție, întreprinsese călătoria în grecia ka să adene ma-

terialșri neutră o lăkrare mai importantă: nu era vorba de altă, de kită, a determina cătăpuma de sănătatea de lemnă konsomată de lama-pa Iosī Demostene ne căndă a skrisă a doza *filinikă*.

Ce în alătură doar vechini ai mei nu erau aşa de învățători, din contra, și lăkrările de alte domeniuri nu-i urea interesa. Giakomi Fonti era sănătă bietă Malteză imnigată numai că la kare konsulată; căştiga o sănătate chiară zecă franceză ne Ispania ca să simileze la skrisori. Natără, kare a populației insula Malta ka orientații să nu rămăne în linia de xamali, dedese bietălă Fonti, zmeridă, brațele și mărinile Iosī Milon de Crotone: era năskătă să manieze mărcăka, iară nu neutră ka să arză la cheară *rouie*. Ca toate astea el nu a ikonomisia: omul să e stăpână ne soarta sa. Această insulă degradată nu intra în elementele sănătă de kită la ora principalei: ajuta ne Marșla să păre masa, și gicău, fără a vă o spune, că aducea totuști dăună masa că mărinile întinse. Mărcăka ka sănătatea din *Iliada* și nici o dată nu voia să ita cămădui trosnea măselele, cămădui împătra nările, și-i străbucăea okii și albeașa celor trei-zecăi și doar dinu ai săi, kare forma moara chea mai lăkrătoare. Cătă a mărturisi că konvorbirea sa mi-a lăsată

пѹцине сѹvenirе. Se гѹsea кѹ ïnlesnire хо-
 тarele inteliþenþeї lgi, ïnst nã sa пѹtstš afla
 nîcî o datъ kapþtclš lëkomii lgi. Kristodorš
 n'a këmtigatš nimikš gëzdgindølš patrø ani,
 de mi pñtea ne fie kare lgnø kÿte zeche françî
 mai mëltš pentrø prisoasele che mai mënka
 Nesëdiossslš Maltezš absorba ne fie kare zi,
 dgnø masø, o mare strakinø de alsne, ne kare
 le spërgcea ïn deþete ka chelš mai simplø lgi-
 krø. Kristodorš, fostølš eroþ, akymš omš po-
 sitivš, se zita la astø eserçitare кѹ admirare
 saš sfialø; se këtremøra de soarta desertølši
 stø, mi кѹ toate astea se lingøpia кѹ are la
 masø snø apha de dibaciø spërgøtorø dealøne.
 Figøra lgi Giacomo mi arø fi gësitø prea bi-
 ne lokølš ïntr'o kystie de ayelea кѹ kare se
 snerie atþtø de mëltø kopij. Era mai slbø
 de kitø snø aranø; darø asta devenea o kes-
 tisne de nðapndø. Пъгølš kapøløi ū këdea
 pñmø ne spgønchene ka o шапкъ. Printr'snø kon-
 trastø destølš de këriosø astø Kalibans avea
 chelš mai delikatø píchorø, glesna chea mai finø,
 chelš mai bine kroitø krakø che s'arø pñtea o-
 feri pentrø snø stødiø de statbarø; darø asta
 astea sgnøtø amþnqnte kare nã ne intereseazz.
 Pentrø ori kare l'a vëzstø mënkëndø, a gi-
 çitø кѹ meritele sale nã mai aci le desvolta.
 Пomeneskø de Willeam Lobster nñmaï pentrø

adăcere a-minte. Era unuș anșelă de dozăzevi de ani, blindă, româș și rătăndă, înseănuș anșelă din statelorile unite ale Americii. Casa Lobster și Sons din New-York îl să trimisese în orientă ka să studie komerçială esportației; zioa lăkra la fragă Filini; seara citea pe Emerson; dimineața în străbătita ora kîndă răsare soarele, mergea la înkisoarea lăsă Sokrate să dea la semnă.

Personajul său celălău mai interesant din colonia noastră, era fără îndoială, John Harris, unchiul matern alături Lobster. Într-o primă oară kîndă amă minicătă că achestă criză osă băiată amă înțelești Amerika, John e născută la Vandelia, în Illinois. Născutăndu-se a respirată așeală aeră a lăsătării chelei noastre, atâtă de viș și străbătitoră și juncă, în kită gi se săe în capătă ka șapăpania, și respirândălă te îmbată. Nu știu daca familia Harris e bogată sau săracă daca a păsă ne fișă la colecție sau lăsătă să-și facă înșesăi edukăția. De sigură este, că la dozăzevi și spante de ani nu spunea de kită în elă înșesăi, nu se miră de nimică, crede totă, spunea totă, cearătă toate, trăsătindă, se scoala kîndă kade, reînchepă daca nu ișbătește, și mergea dreptă înaintea sa flăcăindă-și kintekulă sădă. A fostă kultiva-

toră, dascălă, omă de judecăpă, jurnalistă, cărtătoră de aștră, industrială, comerciantă; și chiar totă, a văzută totă, a practicată totă și a simpatizată mai multă de către jurnaliștă globală. Înălță amă fără să cunoască sa comenda la Piraeus sau vânzări, și chiar de oameni și patru trezoreri; trakta kestiginea dreptăsă în *Revista de la Boston*; avea daraveri că o casă de Islakiș la Kalkșla și-i mai rămânea timpus să fie de trei să să patru ori pe săptămînă să mănușe că nepotisă Lobster și că noia.

O singură trezoreră dintr-o mie își va desemna caracterul lui Harris. În 1853 se află asociată alături kase din Filadelfia. Nepotă-să căre atunci era de trei-spre-zeci ani, mergea și-i face o vizită. Își găsi pe nădea Washington, în pîncioare, că măinele îi posonară, din naintea său kase că ardea. Williamă îl să lovinte pe smere; el să se întoarcă:

„Te ești? zise elă. Vănu dimineada Bill; ajună să te, dragălă meă. Iată să încendiș căre mă rănează; aveam să patru-zeci de mii de dolari în casă; nu există să spăna nici să kibrită măcară.

— Ce o să facă întrebă băiatălă săptămînătăș.

— Ce amă să făkă? Sunt sănătrezeche ore, mă e foame, mai amă ceva parale în păpăgă; îndi ofereză și găsta!“

Harris e omul său cel să mai vîd și mai elegantă ce amă sătătă să văză vreodată. Are aerul bărbătesc, fruntea înaltă, privirea limpede și mindră. Amerikanul țărtia să sună niciu slăbănoș pînă desformanță și pînă pînă ce? pînă că nu se neapăra în limbile unei civilizații strîmte. Smirnălă și cornulile lor se desvoltă că komoditate; astăzi de shkoală aerul său, esențiala le este dascălu, și dreptă doar libertatea. Niciu o dată nu mi-amă sătătă față o mare idee de D. Mérinay; esaminăm pe Giacomo Fondi că indiferenta cărăosită că kare se dăce cîineva într-o menajerie de dobitoace esotice; mikulă Lobster îmi înșeala său interesă ne-nsemnată; dar să aveamă o amică pînă Harris. Figără să desvoltați, manierele-i simple, asprimea lui kare nu alunga dălceața, karakterul său săpătăchiiosă înseă kavaleresc, bizareriele smoarei sale, înflăcărarea simțimentelor, toate acestea mă atrăgea că atâtă mai multă că nu sună niciu infokată niciu nașionată. Ne plăcea în jocul nostru totă ce nu găsimă în noi. Giacomo se-nbrăka în albe pînă că era negru; amă

o slăbiciune pîntr-o Amerikană căcăi e să săptă Germană.

Într-o cheie ce privem pe Greco și cunoscuteam foarte puțină de știință o scheră de patru luni în Grecia. Nimic să nu e mai lemnă de căciu și a trăi în Atena fără a te face că obiceiurile acelui său. Nu mergeam la cafenea, să chiedem nici *Pandorulu* nici pe *Minerva*, nici altă jurnală teatrală; nu frecventam teatre, pîntr-o că am să teckă delicate și o nouă falsă mi să ofensează mai mult de căciu sănătatea: trăiamă și a casă că oaspeți nouătrui, că erboarele mele și Harris. Măști fi prezentă la palat, în temeișlă pasnortălă me dinloamatikă și a titlălă meș oîcială. Depozitasemă karta mea maestrălă de ceremonii, și pîntr-o snera la o invitare pîntr-o primălă bală alături. Păstramă pîntr-o astă ocazie o frumoasă haină roșie că firă că mi-o dedese măștămemea Rosenthală în ajunul plekării mele. Era uniformă răposatălă ei bătrăbată, pînă la istoria naturală la instituțială filantronikă din Minden. Buna mea măștăpikă, femei că vănuie judecată; știa că o uniformă e bine pînă în toate sările, mai că osebire căndă e roșie. Fratele meu mare observă că erau și mai naltă de căciu sănătatea, și măștăchile hainei nu ajunseau sănătatea la

тъйні; даръ татъ-те^ж respiⁿse kъ kъst^tgra xai-nei va amedⁱ ne toдⁱ, шi kъ principele n^o vor^s observao aша de angoane.

Din nenorocire k^rtea n^o j^{ak}t^ь in sezoana aчeea. Пъчерile ernii aчelia se търчини-
rъ in inflorirea migdalelor^s, пiersicilor^s и lъ-
milor^s. Se vorbea oaraapⁱ че de 8n^s mare
bal^s pentr^s 15 mai^s; era o vorb^ь prin oras^s,
akreditat^s de unele j^{urnale} semi-oficiale; da-
rъ n^o пstea пstne чineva vre 8n^s temei^s.

Strdile mele me^gdea ka пъчерile че г^z-
stam^s, inchetiшор^s. К^znoшteam^s k^z desv^{ir}-
shire gr^zdina botanik^ь de Atena, kare n^o e
niči p^{re}a fr^zmoas^s niči p^{re}a bogat^s: e 8n^s
sak^s че se goleste ne dat^s. Gr^zdina rega-
l^s avea mai m^{sl}te mijloache: 8n^s Fran^zes^s in-
teligent^s ad^znase aчi toate bog^zdiile ve^zetale
din п^{ar} de la k^zrmali din inssle pⁱⁿ la saksi-
fra^zi din Sunium. Am^s petrekst^s fr^zmoase zile
in mijloks^s plantaziilor^s D. Bareaud. Gr^z-
dina se deskide п^zblik^s la ore deosebite;
darъ e^s vorbiam^s grecеште sentineli, шi pen-
tr^s dragostea limbi m^zsa st^s intr^s. D. Ba-
reeud n^o i se f^zchea sr^zt^s k^z mine; m^z nlim-
ba pretzindenⁱ pentr^s пъчerea d'a vorbi bo-
tanik^ь in franz^zezeshте. În linsa sa m^z d^z-
team^s de k^zstam^s ne 8n^s gr^zdiuar^s nalt^s k^z

perii stakojii, și-lă întrebamă în nemuște: e bine să fi poliglotă.

Erborisamă în toate zilele kîte пăpînă la
dară, dară nîcă o dată așa deparțe dănuă kum
amă fi voită: tilxarii îmă avea lagările în jă-
rul Atenei. Nă sîntă frikoscă, și șrmarea a-
chintă istoriă vă va dovedi, dară pînă la via-
ță. E sănătă dară ce amă priimită de la pă-
rinții mei; voi să-lă păstreze kită se va pă-
tea mai multă, în memoria tatălă-mă și a mă-
mă-măi. În luna lăi aprilie 1856 era primej-
diosă să emă din șefate; era încă o impre-
dență a lokăi akolo. Nă mă găteamă ne
la Lycabeta fără a mă gîndi la biata doam-
na Dorăud căre fă jefuită zioa namieza mare.
Dealurile de la Dafnes mă aduceau a minte de
kantivarea celoră doi ofișeri franțezi; ne dră-
măslă Pirei mă gîndeamă fără să voi la a-
chete bande de homi căre se umbla în chînă
trăsări ka la năptă, și căre împășka ne tre-
kători din ferestre. Kalea de la Pantelika îmi
aduceau a minte de arestarea Dăchesei de Plai-
sance săă noă istorie a lăi Harris și Lob-
ster. Se-ntorcheau de la preghimblare ne dăoī
kai persiană ai lăi Harris: daă într'o kărsă.
Dăoi tilxari kă mistoalele în mină, și oprește
în mijlocașul sănătă podă: Se zîtă în jărlile și vădă
la pîcoare, în păpastie vre o doi-sure-zecă

tilxari armădī pînă în capăt kare păzeaă vre o ținchi-zevi saă shaă-zevi prizonieri. Ori cîine treksse ne akolo de la răsăritul soarelui făsese jefuită, legată, ka să nu alegă nimeni să dea de mărire, Harris nu avea nici o armă ca și nepotul său. Îi zise în engleză: „Să arătkămă că bani avemă; nu se spune că nuva a fi omorită pentru doară-zevi de dolari.“ Tilxari adună bani fără a le lăsa frinele kaieloră; apoi se săpăne pe deală și facă semnă că trebuie să se skobori. De astă dată Harris pierde răbdarea, nu săpăne a fi legată; nu e rikită de kare să facă mărturii. Arătkă o privire își Lobster, și de o dată doară gionțără paralele ka doară gisulele kadă ne kanetele ambiloră tilxari. Protivnikul său William kade grămadă deskărkinăă pistolul să; acela alături Harris, arătkată mai bine, trece peste parapete și se dăce a găsi ne kamaraziile săi. Harris eraă akum de departe, sună singură omă și facă fokă, kadă kai, kavaleri se skoală, pănuă pîchioarele în măkkare și aleargă să da de mărire țendarmerii, kare să pornă să doară și pînă în zio.

Vestitul nostru Kristodoră se-ntristă foarte de moartea celoră doi kai, dară nu găsi nici o vorbă de rău și zice în kontra omorî-

toriloră. „Ce vrei? zise el că k'o minșnată bănuțate; asta le e meseria.“ Mai târzi Grecei sănătă de părere a cheasta. Își asta nu vine că doară tilxarii crește pe compatrioți loră rezervindă asprimea nimai în contra streinilor; însă sună Grekă jefuită de frații săi împăriție că sună felă de împăcare: călăi pădură bani nășită din familie. Populația se vede jefuită de tilxarii deasupra cămășii o femeie din poporă se bată de bărbătășe, minșnându-se cămășii de bine. Moraliști meciuri se plângă de toate eschecurile intime și afară, deasupra cămășii părante se plângă de greșalile fizice. Își moștră în gura mare, și îl sărbătorescă; le arătă părăea foarte rău să semene că comilașii vechinilor de care nu să așzute nimic vorbindu-se.

Este ceea ceva așa de adevarată, că în epoca sosirii mele, eroii Atenei erau nenorocirea Aticei. În saloane și în cafenele, la bărbierii unde se adună poporul, la spălării unde se adună bătrânețea, în strădele cheile norocoioase ale bazarelor, în răsuintările cheile pătrăite ale Bellei-Greciei, la teatre, la muzica de dansuri și pe kalea de la Patetia, nu era vorba de kită de marele Haidi-Stavros, nu se mai jucau de kită de Haidi-Stavros; nevinovății Haidi-Stavros, snaima țendarmilor, Haidi-

ui-Stavrosă rețele mănușilor! S'ară fi pătășă face (Dămnezeș să mă erte) litaniile Hălpi-Stavrosă.

Într-o Dăminekă kîndă John Harris cîna kă noi, păduină dăpă intîmplarea sa, adăseă kă Kristodoră vorba despre Hălpi Stavros. Gasda noastră făsese prea multă în relație kă din săslău în timpă slăubea de independentă, într-o epocă kîndă tilxăriile se disputau mai păduină de kîtă aktem.

Împă demerță paxarăslău de vină de Santorina, împă drese măstăga cea cărgăntășă-păcăne o lăngă esplanăre intrerăptă de cătreva săspini. Ne spăse că Stavros era sănă fecioră de popă din insula Tino. S'a năskătă Dămnezeș sătie în ce ană: Grechi din timpăriile cele bune nu cunoșteau vărstă loră, căci reprezentele țările săntă o invenție a dekadenței. Tată-său căre-lău hotărăse peintră preogătie îl să învățeze și să scrie. Kîndă era că de doar-zeci de ani călători la Ierusalimă unde lăua patenta de Hălpi. Hălpi Stavrosă întorkîndăse în țară făcă prință de pirați. Învingătorăslău găsind că are bune dispoziții, din prizonieră îl săkă matroză. Astfelă închepă și se lăpta în kontra corăbiilor tăgășești, și mai că osebire în kontra tătarilor a celora căre n'aveau sănări că ei. Dăpă kîndă va ani de servicii,

i se șrî totă lăkrândă pîntră alături și hotărî
 a lăkra ne seama sa. N'avea nîcî batelă în că
 bani ca să-și cumpere; și nevoită a eserita
 mirateria ne săskată. Sklarea greiloră în
 contra Tăgiloră îlă pîse în stare a tărbăra
 ana. Nîcî o dată elă înșesă n'a întistă daka
 era tilxară să să inscriventă, să să daka komanda
 niște tilxari să să partisană. Șra sa în contra
 Tăgiloră nu-lă orbia pînă akolo în kită să
 treakă ne lingă vre ună cătună grecescă fără
 ală jefui; ori che bani era băni pîntră din-
 sâlă, de venea de la amică să să inemici, din
 vre o hoție simplă să să vre ună gloriosă jeafă;
 o astfelă de îndeleană pîrtinire fără să-i
 kreaskă renede noroculă. Căbanii alergă să
 săbătă steagurile lor, cândă află să e bine
 de roșă că din sâlă; reprezentația sa îi fără o
 armată. Însterile protecții ale insprejură
 află de aceste izbinzi, nu însă și despre
 ikonomiile sale; ne atenții se vedea toate lă-
 krările în frumosă. Lordă Byron îi dedică o
 ode, poeziă și retorică din Paris îlă compa-
 ră să Epaminonda și kiar și că bietulă
 Aristide. Se păseră pîntră elă standarde în
 foburgălă Sainte-Germain; și se trimise ajuta-
 toare. Prinim bani de la Frenția Anglia și
 Rusia; nu mi apă pînă capulă că nu va fi
 primită și de la Tăgicia; era ună adeverată

Palikari! La sfărurită resbelăslă, se văză
 împreserată că cei laici și preoții în Akronola At-
 teni. Loksia la Proniles, între Margarites și
 Ligandas, și fie care din ei își păstra a-
 avearea sănătății perna ne kare se kălka. Într-o
 frumoasă seară de vară, coperele mărite kăză
 că atâtă dînbăchie în kită sdrobi ne toată din
 năbenții, afară de Hăpă-Stavros, kare-șii fără
 nergeteaoa afară. Adăpostă găzduirile compa-
 nionilor săi și fie kare zise că binele a că-
 mătigată. Dară o nenorocire ce n' o părea să
 se, veni și într-o noapte cărsălă isbăndelor să-
 le: se-nkee nașea, Hăpă-Stavros retrasă la țara
 că bani săi, păriva la un cărios săpektakolă:
 păterile kare liberase grevia se cerca a o
 întotdeauna în regată. Vorbele sănătoare săbir-
 năia ne la șrekile chele păroase ale bătrânilor
 palikari; se vorbea de guvernămîntă, armătă,
 ordine publică. Rîse destulă căldură astăzi că
 proprietățile sale a intrată în cerkezelă unei
 sănătăți. Însă căldură birnică se infi-
 cișă la dinsslă ka să primească imposiția
 de neste ană, se făcă că totul seriosă. De-
 te ne funcționari afară, șapteindăi însă de
 toată bani ce avea assigură. Judecata inter-
 veni; elă se călători spre moșii. Afară de
 aceasta, și se cămăsă sărse akasă. Elă da-
 ka îndeletea că se căvine a avea cîineva ună

akoperemîntă de casă, condițională principială era în a se călca pe acelă akoperemîntă.

Vekii săi de arme se află împărțită adăpostinderea imperiului. Statul le dedese locuri; le călțiva că măhnire, și amara pînă a măncă abia o atinție că vîrfulă dingiloră. Îndată aflare că șefulă se strikase că legea își vîndea xoldurile și alerga că să-lăsă însorilească. Cătă despre dinșii, se mărgui și asigură avarea: are calitatea administrative.

Pașca și trănduvia îlă bolnavise. Aerasă măngiloră îlă înveselea atâtă, că în anul 1846 nu se înghidă să se căsătorească. Trebuie să răstece și zecă de ani, dar să oameni de soiul său nu au nimică dă făcă că bătrânețele; chiar moartea se gîndea de doar ori mai nainte de aici visita. Se căsători că bogată monitenitoare din cele mai bune familii ale Lakoniei, și astfel deveni aliatul său celor mai principiale personaje din regat, femeia sa îlă urmări prin totă țara, și deține o fată, însoțită de frigori. Își crește singură conila, că o îngrijire de mătă. Îndată se jăca că fetița nu știe să zîmbă: „Nu mai șîndrești să ai ca să zîngă.“

Dragostea paternă deține o poveste vigoare

sniritslă săd. Ca să adene fetei o zestre regală, să fie cestignea baniloră, desnre kare avăsese oare kare idei foarte primitive. În lokă d'ami grămădi bani în lăză și păsse la spesklangi. Află toate intorsările spesklangiiloră; sădia cărora și fondatoriloră păblice din Grecia și streinătate. Se asigură încă, de avantajele komanditei. Își impresionează felă, în kită se gîndi a păne tăixăria în acău. A făcută mai multe voiaje în Egipt, condusă de un grec de la Marsilia ka tălmachiș. În tăpălă mederi sale în Anglia, se află față la o alegeră nu mai multă în kare cătănuș sărakă din Jorkshire: astă frumosă spuktakolă și insăși adincă reflecării asupra guvernării Konstituțională și a avantajeloră sale. Se întoarce că hotărîrea d'a esnloata instituțiile țării sale ka să-șă făcă un venită. Arse săpături bănicielă de sate pentru serviciile opoziției; mai jefui către va în interesără konservatoriloră. Kindă era vorba să se răstoarne săpă ministeră, n'avea de kită să se adreseze la dinsără: dovedea prin argumente nerefutabile că polizia nu era bine făcută, și că nu se poate dobîndi oare kare asigurare de kită prin schimbarea cabineteloră. Își sunte răsunată da legea destulă de asupra inemiiiloră ordinei nedensindă ne kalea ne săpături.

de elă păkăltăise. Talentele sale politice se
cănoskără așa de bine în kîtă toate partide-
le avea o mare stîmă pîntră dînsălă. În pri-
vină alegeriloră konsiliările sale eraă totă
dăbna esecătă; astfelă, în kîtă kontrariă
principiulă reprezentativă, care cerea că să
singără deputații să ţină prime voînă mai mult
toră oameni, ală singără era reprezentativă prin
vre o trei-zeci de deputați. Sănă ministră
inteligentă, celebrul Rhaettis, băgă de seamă
că să omătă kare se atină atâtă de apărare
de resorturile guvernării, are să strive fără-n-
doială makina. Înăi păse în gîndă să-i lege
măiniile că o sfoară de așră. Îi dete întări-
re la Carvati, între Ximetta și Pantelika, în
kasa de țară a sănătă konsulă streină. Xaț-
Stavrosă veni fără eskortă și fără arme.
Ministrulă și tilxarulă che se cănoptează
de mai nainte, mănakă imprezintă că doar
vechi omi. La sfîrșită Rhaettis îi oferi am-
nistie desăvîrșită pîntră dînsălă și pîntră
ai săi, îlă nămi generală de devișine, îi dete
titlă de senatoră, și zicea miș ektare de
țădere ka proprietate a sa. Palikară se-ndoi
kîtă va, și insfirmită nu priimi.

„Așă fi priimită, poate, sănătă akămă doă-
zecă de ani, zise elă, însă astăzi sănătă prea
bătrînă. La vîrstă mea nu mă potici și nimba

felslă vieței. Pălberea Atenei nu mi vine la sokoteală: amă adormi în senată, și daka mi ăi da soldați să komandeză, amă fi în stare să-mă deskarkă pisoalele ne uniformă loră, din obiceiă. Întoarcete dără la trebile tale, eș să voi să okupă de ale mele."

Rhalletis nu se ține bătătă. Se șeră și lămina pe țâxără assigură mărginii meserii che-ntrerebăindă. Hați-Stavros începe să rîde și zise că dărlche kordialitate.

„Askală, konfrate! în zioa în care ne vomă skrie păcatele, kare din noi te rogă să fă fără lista mai lăngă?

— Gîndeaști în fine, și țăsărișe ministră, că n'ō să poți săcăpa totă d'asna de soarta ce te așteaptă: azi să măne să moră d'o crădă moarte.

— Alax-Kerimă! respiște tăgăduște. Nici tu nici eș n'ămă citită pe stele. Dără celăi păzini eș amă sănă avantații: și aceasta avantații este, că inemicii mei poartă uniformă, și prin sărmăre și pochi sănoaște de deșparte. Tu nu pot să zică totă asta de inemicii tăi. Adio frate.

Dată sănă lăpă, ministră și-a asasinată de inemicii săi politici; țâxără și încă mai trăiește.

Gasda noastră nu ne spune toate fantele

eroeglă săbău: și arătă fi sfîrșită într-o zi. Se mărgină a noastră ne cheie mai însemnată. Nă krează să fie țară unde admiratori își țină Stavrosă, să fi făcută cheia mai artistică de către arestarea își Niebuhr. Palikaroglă a jefuită sănătatea austriacă zioa nimeza mare ne la sănătatea ore. Niebuhr venea de la Konstantinopoli. Înțelegea kargesona și pasagerii la Kalamaki la răsăritul său istimălă Korintă-își. Patru fărgoane și dăoile omnibuzzură îsație ne pasageri și marfa ka să le treakă de către altă parte a istimălă la portul Lutraki, unde și apăruta altă valoare. Apărută cămășită. Țină-Stavrosă namiază mare, usse mină ne mărfuri în drăgușită cheie mare ne kimpie netedă fără păduri „ne bagaje, voiajoră, bani loră și amanindă țendarmiloră cheie esportată konvoială“ zioa aceia și aduse dăoile săte chinezești de mii de Franță! „ne susse Kristodori că mare poftă de loasă.“

Să vorbită măștită de crezimile își țină-Stavrosă. Amikălă săbău Kristodoră ne dovedi că nu făcea gălăză de plăcere. Este sănătatea asupra kare nu se imbată de nimică nici chiară de sină. Daka i se întâmplă a înțelegea măștită pînă la bogată țără, astă o face că să afle unde să aingronată pînă la. În generală, trateazărea bine ne prizonieri

de la kare poate să aștepte vre o răskun-
nărare. În vara anului 1854 se skoborî seara
kă banda sa la șnă negoțitoră din insula
Eșbesa, D. Voidi. Găsi toată familia adunată,
kare jăka kărgădă kă stăpînește kasei. Hăpî-
Stavrosă oferă mașistratul să a-i jăka liberta-
tea sa; nerădă mi se esekătă kă delikatează.
Lăză ne D. Voidi, ne fiesă mi fișăză; și lăză
nevasta ka să căute a-i răskunțăra. În zioa
acheia negoțitorul era bolnavă, fiesă pătimia
de frigări, kouilălă era galbenă mi băxavă.
Se-nțoarseră dăni dăoă lăpnă togă sonătoare
prin eserchiile, aerulă chelă kărată mi băuna
tratare. Toată familia își dobîndi sănătatea
pentru cîncî-zecă mi de francă: plătită prea
skunță?

„Mărturisescă, adăugă Kristodoră, că
amikălă nostră este ne-ndărătată mi fără milă
pentru cei răi de nătă. Kîndă sâma chearătă
nu i se trimite la skadență, omoagă ne pri-
sonieră k'o esaktitate komercială: în astă
kînă elă nătie să-ști protestele poligile. Ori
kînă de mare este admirarea mea pentru dîn-
sulă mi amicii că kare se aște legătă fami-
liile noastre, inkă nu i amă ertată omorălă
cheloră dăoă konile de la Mistra. Era dăoă
sărori țemene de nată-săre-zecă ani, frumoasă
ka dăoă mîcă stată de marmură, logodite

amîndșoă kă jșnă de la Leonard. Semănaș
așa de bine, în kită văzîndș-le împregnată
fi krezstă kă aî o îndoită urivire și te inter-
peai la oki. Într-o dimineață se dăseră să
vînză gîndaci de mătase; dăcheaș kă ele să
mare kowă, alergîndș ne drömă ka dăoă ko-
lombe închămate la avelașă kară. Hați-Sta-
vrosă le lăsă în mănuși și skrise mămei loră,
kă le va libera pe ntri zece miî de franchi,
năștișă la sfîrșitul lănei. Mama era o vă-
dovă grăsă, proprietate de dăzi, întră fără bani
în lădă dăpătă kămă săntemă togă. Se-nășteau-
tă, lăkră prea greă, kiară și kăndă aî năști-
dăoă-zechi la sătă. Îi trebui mai multă de
șase lăni ka să komulekteze sava. Kăndă
avă togă bani, înkărkă să katîră și năleă
ne josă la lagărul lăi Hați-Stavrosă. Întră
întrîndă la Tegetă în lokul săndă săntă ūap-
te fintină săbtă sănă platană, katîrul să se opri
și nemai voi a face sănă pasă înainte. A-
tănușă sărmâna mămă văză ne maruinea dră-
mălă kadaverile koujiloră ei. Eraă kă gită-
rile tăete. Lăsă ne sărmânele kreatore, le
păse singătă ne katîri și le adăse la Mitră.
Nă păstătă năină de lokă; de aceia și ne-
bună și mări. Știș ka Hați-Stavrosă să
kălită de ce făkkse: krezzse kă vădăva era
mai bogată și voia să năștească. Omo-

rîse pe fete pîntră mîldă altora. Ce e drentă de atâtăcă și'a priimită tot să dășna plata la timpă, căci nîmînă nă a cștezată alături față să mai aștepte.

— *Bruta carogna!* strigă Giasomo dinde că pîmblă de se căstremăra kasa. Daka mi o cădea vre o dată în mînă, o să-i da să o răskamă rare de zecă mîi de pînăkere îl să voră față a se traie din kommercălă ce săneltempe.

— E să zise mikulă Lobster că să zîmbetă linimbită, nu voia să de către să-lă intilnescă într'o dențătare de chincă-zecă passată de revolveră mea. Dar să spui kisile John?

Harris spunea pînă dimineață o mică arie americană, ascăpată că tăvășăla săptămîni stilete.

— Să crezi că așa? adăugă că glasul său era cel al flăgătorului, D. Mérinay, maritor armoniosă. Cămăduș e că pînă să se facă asemenea crizimă într-o liceu secoloș că alături noștri! spunea bine că *societatea penitenciară morală a făcătorilor de rău*, nu și-a întocmită vre o seckarsală în această regată; însă pînă atâtăcă și-a venit șindarmii?

— Fără-ndoială, răspunse Kristodoră 50 ofițeri, 152 brigaderi și 1250 șindarmi din care 150 călări. E că mai bine să te săpătă regatul, decât să așeai la lîsă Xari-Stavros.

— Ceia că mă sănătatea în mirare, zise, este că fata aceea îl căză la îngăduiște astăvârși o asemenea criminale.

— Ea nu se afează că dinsslă.

— Atâtă linsea! nu știe se afează?

— În pensionă.

— În Atemă?

— Pe ea nu știe că întrebă: e că nu pe ea niciu atâtă. Spăi sănătatea că acea că o va lăsa va face o bună înșesătoare.

— Da, zise Harris. Se zice asemenea că fata lui Calcraft nu ar fi de lejerdată.

— Cine e ala Calcraft?

— Călugărul Londrei.

La aceste vorbe Dimitrie, fiul lui Kristodoră se romă pînă la grecă. Mă iartă, Domnule, zise el că Harris, e o mare deosebire între sună călugăr și sună căzătoră. Mesajul său călugărului e o infamie; profesia sa de căzătoră e onorată. Guvernul e săliște a ținute pe calugarul Atenei la fortăreața Palamedea, căcăi altăfel ar fi assassinat; în vreme ce nimănă nu urgoneminte pe Haiduc-Stavros, ba încă cei mai înalți oameni ai regatului să arătă mintri să poată să-i dea mină.

Harris deschidea găura că să răspunză, cănd că se aștează bătăind călopodul să de la spătul său. Într-o slăjnică că o comită că de cînd

spre-zecă sa să mai-spre-zecă ană, îmbrăcată
de cea din ștormă gravă și a jurnalului de mo-
de. Dumitrie se sărută zicind că: „Ea este Fotinia!

— Domniloră zise simțisă, să scimătără
vorba vă rogă, istoriile fiziaritoră nu sunt
făcute pentru dame.

Kristodoră ne prezintă ne Fotinia ca fa-
ta sănătăveană a companiei alături de arme,
colonelul Iancă, comandantul de piață la Na-
polia. Se numea prin cărmare, Fotinia fiica lui
Iancă, după obiceiul său sări, unde nu se obi-
nunțează numele de familie.

Josna Ateniană era frumuseță, ca noată din zecă
pătrăză a fetelor din Atenă. Avea dimensiuni frumosă,
pără frumosă și nimică mai multă.
Talia cea înadesătă se găsea încomodată în
korsetul de Parisă. Picioarele-i întoarse că
fieră de călărată că să fie transferată amar-
nikă: era să făcă să meargă pe temă iată nu
să fie strinsă în botine de Meyer. Fața ei
nu aducea niciună asemenea de impresie de tineră
greacă, încărcată cu linse și desvîrșire proflă.
Era lată, că și căndă o doară nesokotă din
greaveală ară să meargă pe dinăuntru. Toaleta nu
lă părindă pe toate femeile: o casă ridicată
nu biata Fotinia. Rokia să că urane
șimflare dă o păstrămică krinolină lăsa să se va-
ză totă neînțeleptă persoanei și a mișcări-

loră sale. Skulele din nălatăslă-regală că care se află împodobite părăia a fi atât de însemnată neperfecțiile corpurilor săi. Aici fi zisă că e o slăjnică groasă și skurită căre se gătise că garderoaba săptămînăseși.

Nimic nu se miră văzind că ne fata sănăsimplă kolonelă astă-felă de gătită că să petrecă săptămîna în casă sănătății păcintări. Cănoapteamă îndestăslă dăra că să uită că toaleta e sănă din ranele sovietice greșeală. Fetele de la dăru poartă salve de bană în formă de kaskă că care se gătesc la sărbători. Își poartă zestrea ne capătă. Oțășenulele o keltăescă în lină linsă, și o poartă ne totă trăpăslă.

Fotinia se află în pensionă la Eteră. Aceasta este o casă de educăție întocmită depută modelăslă lețioanei de Onoare, înstă administrată depută viște lețisiră mai largă și mai tolerabilă. Aici se crescă nu numai fete de soldată, dar și kîte o dată și moștenitoarele tătarilor.

Fata kolonelă Iankă sănătății frangăzimile și englezemile; dar și sfiala ei nu o ertă să se deosebească în konvorbire. Amăză aflată mai la sănătății că familia ei sună în noi că să o perfecționeze în limbile străine. Tată-său a-

flindă kă Kristodoră găsdrăia streină onestă și învățați îl să răgase să ia de la pensionă dămineka și să-i serve de corespondinte. Astă treabă măslumia pe Kristodoră și mai că osebire pe fizără Dimitrie. Juncările grekă minca că okii pe biata pensionară, care pîcă kă simțise pînă aci.

Xotărîsemă a merge că totă împreună la măsikă. E o frumoasă petrecere ce-ști dacă ateniani dămineka. Toată populația se adună într-o cămpie de prafă că să asculte valsuri și kadrilurile măsicei lokale. Cei săraci mergă nejosă, eleganți încalezi. Cărtea nu lipsește de aci pentru totă impreună. Deși celă din urmă kadrilă fie-kare se-nțoarcă a casă, plină de prafă, că înima măslumită, și zice: „ce bine petrecătămă.

Nă mai e îndoială că Fotinia sună a se arăta la măsikă, și admiratorul său Dimitrie era încintat că să însoricească: căci avea sănă gerokă verde pe kare-lă cămpărășe gata de la depozită *Bellei grădinărese*. Din nenorocire începe să plouă că grăleata, și fără nevoie să stea a casă. Ca să skrătămă timăslă, Marșal ne oferi să ne jăkămă pe kofetări: e o petrecere de modă în societățile de mijlocaș. Lăză o sticlă că kofetări din păvălie și ne-mărguți la totă kîte o mână. De-

пъ ачеаста не-търді къгді ші ачела каре avea în mînă поэ къгді de ачееаші кълоаре прииміа треі kofetări de la fie-kare din adversari. Malteză Giacomo prin stărîndă че пънеа търтсіри къ nă era indiferentă la kîштigă. Întîmularea îli favoră: se-nbogădі, ші-lă vъзвѣтъмă îngîndă шантे онтă пъмні de kofetări kare trekse prin toate мăниle mi ачелеа ale D. Merinay.

Eă kare тъ interesamă mai пădînă la jokă, імі infițeамă bъgarea de seamă ne сnă fenomenă kăriosă че se petrecda la stînga mea. Пе kîndă arrivirea јзnelă Atenia ă se sdrobia de indiferență Fotinii, Harris kare n'o nrivea, o trъщea snre dînsălă prin o пătere ne-nvinsă. Дinea къгдile кă сnă aeră преокънатă, късka din kîndă in kîndă k'o kandoare amerikană, făera *Jankee Doodle* făgă vre сnă respectă kъtre kompanie. Mi se пare къ vorbele lăi Kristodor îlă imprezisionase, ші sniritsă săл alerga ne тенди in goana lăi Хаџи-Stavrosă. Ori kăm elă gîndea la чева, ші asta nă пătea fi amorălă. Poate къ пічі kopilei nă i течеа prin minte чева, къчі mai toate femeile greche aă in făndălă inimeă сnă bъnă панаџiă de indiferență; кă toate аstea se sita la amikălă meă John дăшь kăm o чокърлие привеште într'o oglindă. Nă-lă kă-

noștea; nu știa nici că se kiamă, nici de unde e, nici ce stare are. Nă-lăzise de lokă vorbindă, și kiară de lără fi așzită nu era în stare să pișceală de avea snirită. Își vedea urea frumosă, și astă era destulă. Grechi de altă dată adora frumusețea; singurul său din zei loră kare nă întâlnită vreună atât. Grechi de astăzi că toată dekadenta, știu să deosebească ună Apolonă dintr-o mai tare. În publicările D. Faurel se găsește ună cîntecelă kare sărăcăștea tradiție astă-felă:

„Drauți copii vredni să știuți; copiii drăguți vredni să știuți cămădui la noi amori să? Intră ne oki; din oki se koboară la inimă, și în inimă urinde rodăciină.“

Făță-undoială Fotinia cănoștea cîntekălă, căcăi deskidea cătă păstea okiă ka să intre amorălă în pîchioare. Sloaia nu-păcta, nici Dimitrie dă okia ne komilă, nici komila dă pri-vi ne Harris, nici Giacomo dă roade kofetări, nici D. Mérinay dă sunne nepotăstă ună canitolă din istoria veke, la kare n'askăltă de lokă. La oară ore, Marșla, nu se masa de cînă. Fotinia se așeză între Dimitrie și mine, cheea ce nu va să zică cheva. Vorbi nădăină și nu mănușă nimică. La sfîrșită cîndă slujnica nomeni de pensionată, dănu o opinie îmi zise la greke:

— D. Harris e înșorată?

Înă plăcă a o fierbe pădină, și-i respondusei:

— Da; a lăsată în căsătorie pe văduva doamnei Veneciei.

— Cum se poate! Ce vîrstă are ea?

— E bătrâna ca lăsmea și eternă ca dînsa.

— Nă-dă ride de mine; suntă o biată conilă, și nă-pădelegă glămele dâmneavoastre Eșropene.

— Cu alături termeni, să înșoră că mărea; elă komandă staționarul americană *the Fancy*.

Înă măsligmi k'o rază de băkărie așa de veselă, înkîtă și eklipsă șrîgenia, și întră o minătă îmă pără frumoasă.

oarecum o oh, sătăcă ob, îndepărtătăciuță ob
Bătrâna; lăsată-o săracă ob, iugătoare înțeleab ob
zâmbit o căsnică olimpiană moșunciora; sărac lau-
zănușorul sărac urmărit în cărăboiu și zâmbitorul
zâmbitorul sărac ob, și zâmbitorul sărac ob, sănătă-
tăjor ob, și zâmbitorul sărac ob, zâmbitorul sărac ob
înțeleitorul sărac ob, zâmbitorul sărac ob, zâmbitorul
sărac ob, zâmbitorul sărac ob, zâmbitorul sărac ob.
III.

MARY-ANN.

Stădișurile jșnepej mele a desvoltată în
mine o pasiune kare le a kovîrșită ne toate:
e doringă de a mti, saă de voește a o nămi
altă-felă, kăriositatea. Pînă în zioa kîndă ple-
kăi la Atena, singura mea plăchere era d'a în-
vădu; singura mea mîxnire kă nă aveamă mălt-
ă învăduțătoră. Ișbiamă mtiindă ka ne o a-
mantă, și nimină nă venise pînă aci ka să-i
dispusă lokulă che avea în inima mea. Ka să
simă drenplă, kată a spune kă nîcă nă pree e-
ramă ișbeudă inkîtă noesia și Hermann Schultz
intraș foarte rară ne aceiașă poartă. Mă pre-
șimblamă în lăsme ka într'șnă nemțărăinită mă-
seă, kă lăspa în mînă. Observamă plăcherile
și seferingele altora ka ne nimite fante demne
de stădiată, fără însă a fi vredniche ka să in-
spire invidia saă milă. Nă eramă mai uelosă

de șnăș fericițită menajă, de către de o mereke de dafină măritașă de către vîntări; aveamă mai totă așeiașă compătimire pentru o înimă sănătăță de amoră, ca și pentru șnăș *geranium* îngedată de frigă. Cândă a desecată cineva dobitoache viețuitoare, nu mai poate fi de loc sămădioră la șinele cărni palnitante. Așă fi fostă bănășă pentru șnăș publică ce asistă la o luptă de gladiatoră.

Amorul Fotinii pentru John Harris ară fi mulțumată ori căre altă înimă afară de aceea a șnăș naturalistă. Sărmana kreativă iubia în dreanta și-n stînga, deși frumoasa expresiune a lui Enric IV; nu mai era indială că iubia în dară. Era prea sănătoasă că să-ștă dea pe față amorul, și John era prea indiferentă că să-lăptă poartă gîci. Kiară sănătăță ară fi băgată de seamă ceva, prin ce mijlocă ară fi putută sănătăță că o să se poartă interesă de atâtă știință naivă? Fotinia petrecă alte patru zile că din sălă, patru dimineați din luna lui aprilie. Se săta la din sălă de dimineață pînă seara, că okiile lăkătoriști sănătăță sănătăță de desnerare; dar năvăsănică o dată căutașă și zice că vorbe dinaintea sa. Harris sănătăță liniștită, Dimitrie lătră că șnăș sănătăță, și eșă, observămă zîmbindă așeasă că-

rioasă boală de kare și apărare konstituția mea.

Într'astea tată-mă sămărtășeau că în cîmpia mea săptămînă să trebă să mergă foarte îndepărtat, că să vioiațiori se răsucă să mă întâlnească, că să traiască era sămărtăș, că vechini poartă din față emigraseră, și că să dă ocazia să se întâlnească vre un principescă român, n'aveam să făcă altă cehă mai bine, de către să o ia să în cîstătorie. Îi responduse că nu sămărtășeau nimeni de amărătăș, afară de fata șoibăi sărăcă kolonelă grekă; că era foarte înamorată, de altălă iată nu de mine; că astăzi părea că nu știu să fie bărbătăș. Despre altele, eram sămărtăș sămărtăș sămărtăș kolekta de erborizare. Căchetările mele, kare sămărtășă se mărgină sămărtășă în judecătăș Atenei, avea să se întîlnă și mai departe. Oare kare asigurării sămărtășă să se facă în partea lokălășă; tilxarii sămărtășă bărbătășă de către șen-darmă, și toate judecătășele sămărtășă respondeau lăși Hață-Stavrosă că banda sa. Peste o lună sămărtășă mai multă sămărtășă păteamă călători sunte Germania, că să soliștează o okupăție din kare sămărtășă pochită hrănă familiă.

Citirămă sămărtăș la 28. aprilie în Se-kolsă Atenei, marea înfrințare a regelelor Măpădărilor. Raportările oficiale sămărtășă că avă-

sese ontă oameni căzădi, lagărul să arătă, trupa respinse, și că cavaleria îl să lase în goană pînă la marea de Maratonă. Aste năvăle, foarte nățătoare tătăloră streiniloră, căsăse mai puțină nățătoare Grecoiloră, și mai că osebire oaspețiloră nostri. Kristodoră că sănătatea locotenente de omuire, nu era destulă de entuziasme, și fata colonelului Iancă era să năștească kîndă așzii de înfrângere a tilxariloră. Harris că adăsese jurnalul său-năști ascundea băkălia, kînă despuș mine, acătu păteamă să mă prezentă pe kîmpă, și eramă înkîntată. La 30 martie de dimineață plecai către kastelul bastonul să mea. Pe la patru ore Dimitrie mă deșteptă. Se dăse să ia ordine de la o familie engleză, căre desbătrkase de către-va zile la osnul său streiniloră.

Trekă strada Xermesa pînă-n răsăritia Bellei-Grecie; și apăcașă ne strada Eole. Trekkindă ne dinaintea pieței tăncuriloră, saltaș mica artillerie a regatului, căre doarme săbătă sănătatea, visindă la lăarea Konstantinopolis, și ajunse la plimbarea Patissia. Arborii că o înconjoară închepățește așezându-se deside florile căle mirosoitoare. Cetățul, albastru înkisă, se albia către între Ximata și Pentelika. Pe orizonte, înaintea mea, vîrfuliile Parnesei se arăta că sănătatea zidă găzduită: aici

era capătul voiajislo și meș. Mă skoborii ne
 o kale kotișe nînă la kasa kontelui Janta
 Théotokia, ce e okupat de legația franceză;
 treksă ne lîngă grădinile prințului Mixai Ște-
 ău și akademia lui Platone, ce o păsește la lo-
 tărie sănătatea președintei alături a reprezentanților
 kîndi-va anii, și intrai în pădurea măslinilor.
 Pasările sărăcia prin ramură chirindă kă veseli-
 lie d'asupra capătului meș. La capătul pădurei,
 străbătută de orză verzi și unde cai
 Aticei aleargă că ne coama Panteonul, mîn-
 gindă-se că finulă chelă săskată și de hrana de
 nese iarnă. Bande de tărtărele săbra la a-
 propierea mea, și ciocârlani se săia vertika-
 lemente la cer că fără artificiale. Din
 kîndă în kîndă o broască destoasă lenășe
 trecea drăguțulă dăkîndă-și kasa că sine. O
 întorceam că bărta în săsă și lăsată o-
 noarea d'a skăpa dintr-o asemenea posibilitate.
 Dăpă o călătorie de doar ore intrai în păstie.
 Semnele de călătorie dispără; ne pămîntulă
 săskată nu se vedea de către tăfășări de iarbă
 seakă, cheapă și alte plante săskate. Soarele
 restărea și zăreamă brazi dăpă koastele Par-
 nessului. Kalea ce apăcamă nu mă dăcea sănătatea
 de kase remindite ne koasta măntelui, și ka-
 re sărmă a fi satul Kastia.

Într'o sârbită treksă este Cefisa Ele-siniană, pîntră marele skandulă alături broașteloră destoase kare sărea în gîrlă ka niște simuli brotăcei. Mai de parte că vre o săptămână de paști, drăguțulă se nerăbă într'o păpăstie adîncă, formată de nloile de doară să treacă mii de ani. Îmă încință că p'acăi trebuie să fie drăguțulă.

Observașem în cîlctoriile mele de mai nainte, că ori de câte ori a apărut și sănătatea drăguță, Grechi nu și mai dă osteneală a făcării altălă. Într-o astăză, în kare omulă contrariază așa de puțină lăkătăriile nașterei, torente formăză drăguțurile regale; rîzurile făcătoare sunt de cele de departamentale; și gîrlile sunt de lătăgășe. Draganele formăză pe înțineri de podgorii și moșele, și nloile săptămâni pînă la așteptări kare întregi, fără controlă, rîzurile pîntră comunicațiile cele mari și tîci. Măskoborii dară în păpăstie, și-mă sătmări cîlctoria între doară și urmări primejdioase kare-mă ascundea kîmpia, măntele și skopulă meș. Dară drăguțulă capriciosă se-nțorcea într-o atită părgări, în către nătări sătămăni în che direcție meridională, daka nu lăsămă Parnesulă la sunăte. Când mai înțeleam că lăkătări de sănătate era dătă mă agădu p'coastă să altă kare să se întâmple de unde să mă pochici orienta, dară koastele era urea drepte, eram obosită, și era

foame, și-mi plăcea la sămbătă. Mă amezaș pe o băcată de marmură, skosei o băcată de nîne, o koastă de mielă reche, și ună păhărgăudă de vinișorulă che știu. Îmi ziceamă: „daka o dată mă aflu ne drăguț, cătă să treacă cîineva kare o să mă ndrenteze ne kale.“

În adevărătățe cîndă îmi înkideamă brîcheagălă ka să mă-ntinză la sămbătă că așteastă dălce odihnă che vine săptămîna kălătorălgăi și așterniloră, mi se părtă că așză pasări de kală. Păseii sărekia la pămîntă, și pînăcăpăi că vre o doi să trei kavaleri înainteașu mine. Îmi atîrnai cătă de supe, și mă săptămă să-i sărmăză, daka să ară fi îndrenată către Parnesă. Dăptă vre o cîină minătă zării doze dame călării ne kai de menajăi ekinată ka Englesele în călătorie. Dăptă dinsele venia sănătății metonă și rekognoskă fără multă nevoie ne Dimitrie.

Dămneata kare ai călătorită, știu prea bine că voi ajori nu și prea îngrijescă de toate căndă călătorescă; însă daka se întîmplă să întîlnească dame, kiară de ară fi mai bătrâne de cărăbănele din korabia lui Noe, îndată ese din așteastă indiferență, și arătă o privire îngrijată asupra hainei și fășite. Pînă a nu zări fisionomia celoră doar amazoane, ce sta askunse săbăuălă che verde de zăbra-

nikă, îmă inspektaî întreagă persoana mea, și rămată se destă de măslușmită. Eramă îmbrăcată totă că xainele așteau, și kare totă mă mai țină de mi datează de mai multă ană. Nă mi amă skimbătă de kită konciză: o șapkă, de ară fi băoă și frumoasă kiară ka asta, nă poate să protejeze pe șopă voiajoră multă timpă de arșița soarelui. Aveamă o părărie vînătă că mărcinile largă, pe kare nă se bagă de seamă nălbarea.

O skosei că politeză la treceerea celoră doze dame, kare nă-mă părtă că bagă în seamă salutarea mea. Întinsei mină Iași Dimitrie, și că vre o kîteva vorbe mă făkă să afli totă ce doreamă a ști.

— Drămă țăsta dăce la Parnesă?

— Da, și noi mergemă akolo.

— Vă pochișă însosă?

— De ce nă?

— Ce dame suntă astea?

— Englesele mele. Milordălă a rămasă la ospeță.

— Cămă, ce felă de oameni suntă?

— Ce felă? Bankeră din Londra. Bătrâna este D-na Simons, ține de casa Barley et Comp. e soră că milordălă; damicela e fiesă.

— Frumoasă-i?

— Dspă găsători. Mie mi plăce mai bine Fotinia.

— O să mergi înăla la fortarea de la Filea?

— Da; mă îbagă peintră o săptămână, că zice franco ne zî și hrana. Eș organiză pîlimbările. Am începută de aci; și am că să te întâlnescă. Dară ce vesne le mășkă?

Bătrîna săpărătă că-i îmurgătășeasem să servălă, pornise în galonă p'o potecă, ne șnde de căndă săntă kai, nă krează să fi trekătă vre unulă p'akolo. Călăltă dobitokă atinsă la amarălă proprie, încerka să ia totă ne kalea așeia, și daka amă fi mai vorbită kîte-va minăste, eramă să rămăneamă înapoia. Dimitrie alergă dăspă aceste dame, și așzii ne D-na Simons zikindă-i în englezemite.

— Nă te denărta. Eș săntă Engleză și voi să fi să bine servită. Nă-ști pîutescă că să stai de vorbă că amicii tăi. Ce Grekă e avela că kare vorbești?

— E Neamă, doamna mea.

— A!... și ce facă?

— Adăspă floră.

— Kare va să zică e spăleră?

— Nă, doamna mea; e sănă învățată.

— A!... știe englezemite?

— Da, doamna mea, prea bine.

— A!...

Чеи trei ax! ale bătrînei fără zîșă ne trei tonuri deosebite ne kare le așă fi notată kă măsligămire daka cunoșteamă măsika. Arătă prin nărande destălă de simțibile progresălă che făkăsemă în stima d-nei Simons. Kă toate astea nă-mă vorbi, și urmați mika karavană într'o denărtare de kîte-va pasări. Dimitrie nă mai căteza a vorbi că mine: merdea înainte ka sună păsări de resbelă. Totă che pătă făcă în favoarea mea, era de a-mă arătka kîteva cărătări kare va să zică în frângerește: „fădăle mai suntă Englesele astea!“ Miss Simons nă întorcăea capătă, în kită nă eramă în stare a hotărî în che se deosibeuște științenia ei de aceea a Fotinii. Cheea che pătă vedea fără indiskreție este, că jăna Englesă era naltă și foarte bine făkătă. Lată în state, că talia rotindă și mlăudioasă ka sună trandafiră. O mikă părticikă che se pătea vedea din gâtălă ei mă făcea a-mă adăche a minte de lebădele și la grădina zoologică, kiară și kîndă nă-așă fi fostă naturalistă.

Mămă-sa se-nțoarsee ka să-i vorbească, și eș îndoii păși, snerindă a-i așzi glasălă. Nă ști amă dată de știre că eramă foarte căriosă? Ajunseă tokmai kîndă trebăia să ascultă konvorbirea ștormătoare:

— Mary-ann?

- Mama.
- Mî e foame.
- Îndî-e?
- Mî este.
- Mie, mamă, mî e kaldă.
- Îndî e?
- Îndî e.

Gîndesci că această dialogă poate fi totușă engleză sau franceză? Niciodată că nu, domnule: erau înțeleși încâtăți. Glassul său de la Mary-ann nu spunea decât că așa cum se spunea în engleză sau în franceză; adesea chiar și în română, este că așadar-lăzărul său felică de înflorare delicioasă, și că simțea că kăzătării încep să înceapă. În viața mea nu aș zice că ceva mai jucău, mai fraudeau, mai arătau de către această voce. Să spui că spunea plin de așa că kăzindării nu să fie kasa tău nu mi se arăta și nu spunea că așa că kăzindării nu să fie să fie că crezi „Ce nenorocire că gîndii în mine, că păsările căle mai melodioase să fie căle mai frânte,” și că temeau că să nu-i vorbească față, și că tonia dorință să o trăiască, atâtă de imperiosă așa cum era kăzindăitatea.

Dimitrie gîndea că săptămâna de la Kalivia că să facă gîndurile. Astăzi, că e o kăzindătură de skindării că se prevedea un rău; însă se gîndea în totușă că rău să fie să se distanțeze de pe lină, o bătălie de ra-

kiș, nesmeđi, oă, și sănă întregă reținere de kloșchi pe care moartea le transformă în pări prin păterea metempsihosei. Din nenorocire hanălă era păstori și sănă încisă. Kîndă văzără asta, d-na Simons începusă să certă că Dimitrie, și fiind că se întoarsee sănă noii, păstori zărăi o figură așa de ascuțită că tăiemăslă sănă căzuță de Sheffield, și doar perekî de dinăuntru că doar gardări, „Eș sănă Engleză, zise ea, și am să pretențiază că minca kîndă mă e foame.“

— Doamna, respondă Dimitrie înfricoșată, o să lăaudă găsărea năstei o jumătate de oră la satul Castea.

Eș kare mincasemă căzăsemă în reflecții melankolice asupra științei d-nei Simons și tezauramă între dinăuntru și aforismă din gramatica latină a lui Frougman: „Cămădușa și conilă: *Qualis mater, talis filia.*“

De la hană sănă în sat, drăgușelă e că deosebire răbdă. E o mikă notekă îngăștă printre o stînkă ascuțită și o prăpastie kare ară ameđi kiară căprioarele. Mai nainte că a-păka ne așează diavolikă notekă, ne kare kai că abia găsia lokă a-șă sănește notkoavele, d-na Simons întrebă dacă mai era altă drăgușă. „Sănă Engleză zise ea, și sănă făcătoarea să te prăvălescă ne astă prăpastie.“ Dimitrie

trie început să lașde drămbl; adăogă sună
mîngîerei că în regat să se afle alte drămblă
de o mie de ori mai rele. Caleă pădură adăo-
gă Englesa, pînă calul să deținăstră. Da fata
mea ce o să se facă? Traie mai bine ka-
lul să fie-mei. Dar să oră kămă sănătate e să nu iș
să-mă răspără gîrlul. Nu e că pătină să traie
nu amindoi kaii de cîpăre? În adevără că-
lea astă e groasnikă. Îngelegă că poate fi în-
destălă de bătră pînă Grechă, însă nu e să-
kătă pînă Engleză. Nu e aşa domnul? adăogă ea înțorkîndă-se grajiosă către mine.

Eramă introdusă. Regălată să nu, prezen-
tarea se săkăse. Ajunăteamă sărbătoare
șanătatea personajă destălă de cînoskătă în ro-
manele timpăriloră de mijlocă, și ne kare poe-
ști din ală XIV secolă îlă nămia primejdie.
Mă înklină că totă eleganța că mă a dă-
răsită natăra și respinsă în engleză:

„Doamna mea, drămblă nu e aşa de rău să
nu kămă să pare la prima vedere. Kai drămneavoa-
stră suntă sigori; și cînoskă că-i amă înkălekată
și e să. În fine avești doi kondaktori daka noftișor:
Dimitrie pînă drămneata și e să pînă damicela.“

Kămă să zisă să să să să să să să să
știentă răspunsălă înaintă că îndrăsneală, lăsă
calul să damicelei Mary-ann de cîpăre, și
fiind că vălul să e că albastră era ridikată

de vîntă, amă văzută chea mai înkîntătoare figără ce a păstătă să întănește vre o dată mintea șozi naturalistă germană.

Un poetă Kineză, cehelbăluș A-Scholl părtind kă ori că omă are în inima sa niște mătăsnii de șoț, și fie-kare oă conținide kîte sănătă amoră. Ca să se clochească aceste oă ajunăce o privire de femeie. Suntă destulă de învățată să spui că această ipoteză nu este înțemeiată ne vre o bază solidă, și că este într-o cărată kontradicție că toate faptele desconcerite de anatomie; că toate astea cătă să constatăză că prima ocazie a dicției Simons îmă caștă o fierbere groasnică în reperile inimii. Cerkamă o compoziție că totulă nu ești, și kare pă-mă făcea pîcă o dădere, dară pară că se spărsește căva în căția osoasă a pieptălui meș, d'asupra osului că se năștește sternum. Totă în aceiași căpătă sănădele mi se porni prin vine că reperizările și arterele tîmpleloră mele băteaș atâtă de iște că nu mai păteamă năștăra pălsăriile.

Că oki avea, ișbite domnule! apă dori pe nentră liniștea dămitale, să nu înținești asemenea oki. Nu eraș de vre o mărire neobișnuită și nu ekliptica cei alăuți karmenă ai figărăi. Nu eraș nici albastri nici negri, că aveaș o căloare specială și personală, făk-

tă nămaī pentră dînspăi într'adinsă ne o marginime a neletei artistăi. Era o oakeshă infotă că bătea în katifeă, o oakeshă de achelea că seamăntă kă grenata de Siberia și că șnele floră din grădină. Își voia arăta năște nalbă mare mai neagră, kare bate oare cămă în minșnata nășanță a okiloră ei. Daka aî vizitată vre o dată noaptea vre o făcărie, cătă să fi observată strania likărire că lasă o plakă de aramă arătă roșă înkisă: eată adevărata cloare a privirei sale. Kită despre karmenii ei, nu poate fi comparație în lume. Karmenălă este șnădără păstrată pentră șnă foarte mikă nămărtă ds. indvide din împărgăuria animaleloră. Oki Mary-ann avea șnă că naivă și spirituală, o vioițăne kandidă, năște skinte că de judecățe și sănătate, și că o dată o langoare compătimitoare. Toată știința femei și toată inochența conilării se cătea în ea ka într'o karte; însă de ară fi căitătă chineva multă ne așeastă karte ară fi orbită. Privirea sa ardea; și astă e adevărata sită dospă cămă mă veză și te văză, cămă e adevărata că nămele meă e Hermann. Își ară fi șskată toate niersibile din coșă de sără fi cătată la ele.

Cindă mi adăkă a minte că bietălă Dimitrie nă găsea totă atâtă de frumoasă ka

Fotinia! în adevărătățe am o boală care nu rostește că deosebire pe bolnavii săi! Ești căre nu mi-am să pierdătă pînă o dată fără lătărea minții mele și căre judecătătoare începeantă indiferență a naturalistului, te asigură că pînă o dată lăsarea născută o femeie să semene că Mary-ann. Așa voi să-ți arătă că portretul său este felică după cînd și a găsim să înscriem în memoria mea. A își săzestă că unele lăsuri aveau, că cărbunele grațioasă forma și putințele ei de a susține okiloră, că drăguțul său era găru, cămăra rîdea la soare smântă dințiloră, și că roșii și transparente erau mîkădule ei străvechi. Î am să studiem frumusețea în cîte mai multă amănunte, pentru că am să spui că analitică și săntă obiceiul său a observa. Ona din trăsăturile căre mă impresionează mai multă în ea, este finețea și transparența pielii sale; epidermălă ei era mai delicată de către foindă ca de catifea căre săntă îmbrăcate frăktale cîte frumoase. Căloarele obrajiloră ei părăia că săntă fără de aceea părere neputință căre face să se simtă arinile flăcăriloră. Daca nu aș fi fost sănătatea esențială naturală, mi-ar fi fost sănătatea frumusețile vîlălăi ei să nu părăsească frațeta strălucirea frumuseței sale. Nu sănătatea plăcătă femeile galbene; că nu aș voi

съ-ді kombată ideile daka din intîmplare și ară pășcea felșlă așesta de eleganță moribondă, kare a fostă de modă într'șnă timpă oare-kare; însă în calitatea mea de învățătăș, nu admiră altă ceva de kîț sănătatea, astă mădămire a vieței. Daka vre o dată voiș fi priimită în kornelă doktoriceskă, o să deviș șnă omă preciosă pentru familie, căci e de sigură că n'o să mă-namoreză de vre o bolnavă a mea. Vederea unei frumoase figuri, sănătoase și pline de viață, îmi face totă atâtă pășcere ca găsirea unui frumos arbore viuosă ale cărția floră se desvoltă veselă la soare, și ale cărția frunze nu să atină încă de vre o omidă, săă gîndaci. Așa, kîndă văzziș pentru prima oară pe Miss Mary-ann cherkaș o păternică pornire sună dinăuntru, ka să o strîngă de mîne și să-i zici: „Damînela mea, ce bărtă ești că te afli sănătoasă!“

Amă sitață a-dă spune că trăsările figurări sale nu prea erau regulate, și că nu avea un profil de stată. Fidiash poate că nu ară fi voile să-i facă băstălă; însă Pradie alături neavoastră și ară fi cerșetă în țenăke kîteva seante. Mărturisescă, că primejdia de a-dă răsturnă toate iluziile, că nu obrază să stîngă avea o grădină, kare linsea că totul de pe obrază să drentă: țeea că se opunea tăziloră le-

țiloră simetriei. Află încă, că nășlă eî nă era nici drentă nici akilană, însă kărată ridicată în săsă, dă franceză. Însă voi nega totă viața că această conformată și strică frumusețea. Era apă de frumoasă că statuile grece; dar ea era ceva mai deosebită. Frumusețea nu se măsărește pe cărătări nestămată, de și a dovedit-o Platone în sublimile sale rătăciri. Frumusețea variază după tipuri, după popoare, și chiar după ceea ce sprijină sculptorii. Venusă de Milo era, sănătățea acătă doar miș de apă, cea mai frumoasă fată a arhipelagului; nu kreză că în anul 1856 ar fi cea mai frumoasă femeie din Parisă. Dacă la o casă de vânzareă după piața Vendôme și la o modistă din strada Păcii. În origine saloanele erau înfățișate, o să aibă mai puțină săkărăție de către doamna căstare să căstare, care are treptăurile mai puțină corecte și nășlă mai puțină drentă. Se poate admira o femeie geometrică, belă, în treptăurile căreia femeia era numai că obiectul de artă, destinată a lingurii okiilor să fie și zice că e snirul său, o pasăre de rai și că fălăriera de admirată să fie însă și o invita să căinte. O frumoasă Ateneiană era totușă apă de bine proporcională, totușă apă de albă și grecească că koloana sănătemiș. D. Mérinay și a arătată într-o carte că

koloana ionikă nu era de kită o femeie degisată. Portica templului Erechtheu, la Acronea Atenei, să se patră Ateniene din secolul își Hericles. Femeile de astăzi sunt nimite multă fiind înarinate, șnorii, skotocitoare și mai că osebire căpetătoare, kreate nu sunte a ține templul în capă, ci că să deșteute penișul, că să înveselească mânca, că să apără cărația și că să lămineze lânea la razele snirilor ei. Ceea ce ne plăce în ele, și că ea face frumusețea lor, nu este desăvîrșita lor regalitate, ci expresiunea cea viață și sărbătoare a șnorii simțimenter mai delicat de kită ale noastre; este strălucirea căpetării din jurnală a chestei frațete inkarnajii ce nu e de ajunsă că să o conțină; e joacă și vioi și alături fizionomiei deșteute. Nu sunt sănători, dar să daca amă să manieză dalta, și mi să răsă da a face statuile alegorice din epoca noastră, să jurgă că le amă face o grădiniță pe obrazul sănătorii nașelă în săsă.

Kondăsei pe Mary-ann pînă la satul Castia. Ceea ce-mă zise pe drăguță și ceea ce i-am patită în spîndea săsată atîtea șirme în snirilă mea, kîte lastă în aer să vorbească și ronronele. Glasul ei era asa dulce de așzită încît nu poate să-mă așzită ceea ce-mă zi-

*

чea. Mă aflamă că la Opere, unde muzica nu te lasă să așzi vorbele.

Își ține toate astăzi toate amănuntele acestei prime întrevederi nu se mai pot să intreagă din spiritul meș. N-amă de cărăbuș să încize okiul ka să krează că mă aflu iată și acolo. Soarele de aprile mă îmbăga că-nchetișorul pe capă. Peste mine și săptămâna arbori cei rășinoși ai măndilor și își revârsa aromatul lor în aer. Brazilii, kinaroși, terebentul părăia că ardă sună miroș bogat și kimpeneskă în trecherea Mary-ann. Ea resfătuie că o fericițe văzută astăzi bogăție mirosoitoare a naștei. Mikăi ei nașă visă tremură și par că da din arină; okiul ei, okiul ei cei frumoși allergă dintr-o sună obiectul la altul că să admiră skinteindă. Văzind-o așa de frumoasă, așa de vie și așa de fericiță, ai fi lăsat-o de o driadă skoastă din gioacă. Văză și acum înaintea mea dobitokul ne căre era călare: era *Psari*, sună cală albă din manecișorul lui Zimmerman. Amazoana sa era neagră; aceea a d-nei Simons, căre-mi astăzi orizontele, era doar destul de esantrică că să constatăze independenta găsită ei. D-na Simon avea o părăie neagră, de aceea formă absurda și disgraciată adontată de oameni din toate țările; fie-să părta părăie vînătoare ca eroinele

Froudei. Amîndoșă era înkîntate. Mîna Mary-annei era kam măricikă, însă foarte bine făkotă. Eș nîcî o dată n'am să pătășă să portă mănușă. Dar dâmneata?

Satul Kastia era păstii ka și hanul Calyvia. Dimitrie nu mai pătea îngelene ni-mică. Deschideau dinaintea fintinei lingă biserică. Fie-kare din noi plecă să bată din spate în spate: nîcî sănăsăfetă de omă. Nîcî la popa a casă era chineva, nîcî la gîrkovnikă. Autoritatea plecase totă pe kalea pe care apăruse loksitor. Toate kasele din sat se compuneau de patru ziduri și sănă akoperemîntă, că doar deschizători, din kare sănă slăjescă de spate și chea altă de fereastră. Bietală Dimitrie își detinea osteneala a sărăcă vre o trei spăli și vre o patru ferestre ca să se înkredințeze de se astăză chineva în pătră. Atâtăa sărăcări nu servă la altă de kită că să libereze o pisică săită în casă de stăpînătășă și kare porni ka o săracă sătre pădure.

De astăzi dată d-na Simons nerăbdărea. „Eș sănă Englesă, zise Iași Dimitrie, și nu spălate chineva jocă de mine fără a fi pede-sită. O să mă plingă la legătură. Ce! te amă înkiriată pentru că n'limbare ne mănușă, și mă facă să călătoresc prin țărănistă! Își poartă-șesca să aducă provisii, și tă mă esuci și

mări de foame! Trebăia să lezămă găstarea la
xană și xanălă e păstii! Amă răbdarea a te-
răma nemîncată pînă la această tikălosă sată,
și îndî părani săntă făptidă! Toate astăzi nu
săntă firești. Amă voiașeata în Elveția; El-
veția e o țară de munte, și că toate astăzi
nu amă fostă în linsă de nimică; amă leză totă
dăuna găstarea la orele mele, și amă mîncată stridă, azi?“

Mary-ann, se-nșverkă să mai liniștească
pe mămăsa, dară băna damă nare că sărzișe.
Dimitrie se silea cămă păstea să esuie că, lo-
kitorii sătăci erau îndî cărbunară și că pro-
fesia loră îi răspindea adesea prin măndă. Orică-
mă nu era timoră nerăbdă: nu era mai multă
de o sută ore și era de sigură că într-o de-
părtare de zece minute se află o casă locu-
tă și sănă dejană gata.

— Ce casă? întrebă mistress Simons

— Kasa Mănăstirii. Călugării de la Pen-
telika aș intinse xolde d'asupra coastii. Bătrâ-
nălă kare esplodează moșia, are totă dăuna
vină, mine, mire și păi: o să ne dea să
găstămă.

— Nu fi akasă ka cei alăi.

— Dakă va fi emișă, nu fi de parte. Vre-
mea roiloră albineloră se anunță și nu se
poate depărta de lîngă stăpă.

— Merdi de vezī; eș destolă amă voia-peată de azi dimineață. Mă joră că nu mai înkalecă nîncă n'oi minca.

— N'ai nevoie să mai înkaleci, răspunse Dimitrie că răbdarea sună conductor, să legeamă și aici la părăsirea și să mergemă pe jos.

Mary-ann îndrăgostește pe tânăr-sa. Ardea de nerăbdare că să vizeze pe bătrâni și trupa de albine. Dimitrie legea și linge fințiș, băgindă fiecare căpătăș săptămână grea. D-na Simons și fie-sa își ridică amazoanele, și mica noastră trupă așteaptă pe o kale părăsitoasă, înstăpînată către oră din Kastia. Toate chipurile ce se-nălzeau la soare, se retrăgeau la angronierea noastră, dară fiecare din ele fiind pe d-na Simons să scoată căpătăș de vîntură, căci și păstea săferi dobitoacele trăitoare. Deși sună cărtăș de vokalisare, având în fine măslinirea dă zări o casă deschisă și sună cină de omă. Era ferma și bătrâni și bătrâni.

Ferma era sună mică edificiu de cărămidă rotundă; conchită că chindea căpole, nici mai măltă nici mai păpușă de căpătăș o moskee de sată. De deșert avea oarecare eleganță, cărată pe din afară, mărdăcă în intrările asta e deviza orientală. Se vedea în prejoră, de-

пънъ delgleuă kă chimbri, vre o sestă de stăpîn pae, trântigă ne pămîntă și aliniată ka korturile șnăi lagără. Rețele astăi imperiă, bognălă bătrînă, era șnă jăne skortă ka de vre o doză-zecă și chîncă de ani, rătăndă și voiosă. Todă kălgătări grecă se dekorează kă onorificală titlă de bognă bătrînă: vîrsta nă fa-
che nimikă. Era imbrăcată ka șnă părană, însă fesălă în lokă dă fi roșă era negră:
dăpă achestă semnă Dimitrie îlă knoskă.

Mikslă Grekă văzindăne alergindă ridică măinile spre ceră, făkindă semne dă mirare adinkă. „Eață șnă kriosă orîginală, zise d-na Simons; de ce să fi mirindă astă-felă? Parkă nă mai văzătă Englese!“

Dimitrie kare alergă în frante, sărgătă măna kălgătării, și-i zise că șnă kriosă amestekă de respectă și familiaritate:

„Bine-kăvinteață-mă părinte. Răne gîtălă la doi păi, o să ești băne parale.“

— Nenorocită! zise kălgătălă chine te a-năpînsă să vii păică?

— Foamea.

— Năi văzătă kă xanălă din vale e năstă?

— Amă văzătă asă de bine kă nămă intiluită akolo de kită o pisică.

— Shă satălă era năstă?

— Daka așă fl găsitsă vre ună sefletă de omă nă mășă mai fi agățată eș pînă aici.
 — Se vede că ești îngelesă că dinșii?
 — Că cine?
 — Că tîlxarii!
 — Suntă tîlxarii în Parnesh? *un loc*
 — De alătări.
 — Își șnde se astă?
 — Prin totă lokație?
 — Dimitrie se întoarce repede spre noi și ne zise. „N'avemă sănă minătă de nerăbdă. Tîlxari suntă în măndă. Făga la kai. Pește cu ciorapiș doamneloră; și îndepenđivă pîchioarele, vă rogă.
 — Vezi astă le-nțreche ne toate! strigă d-na Simons, și fără să fi făcută găstarea!
 — Găstarea dămitale poate să te koste prea sănătă. Pentru Dămnezești nu ne grăbimă.
 — Va să zică că astă e o consnirare! Așa jurați să mă facă să moră de foame! Această alta, a skosă la meidiană ne tîlxari! că cămăraș mai fi tîlxari! Eș nă kreză în tîlxari. Toate gazetele spună că nă mai suntă! Înăapoia eș sănă Engleză și daka cineva ară căteza să-mă atingă sănă firă de pără din capă!...“
 Mary-ann era mai pește cu asigurătură; se rezema de mine și mă-nțreba daka sănătemă în primejdile de moarte.

— De moarte? nă. Dară de jefuită, nă mai e-ndoială.

— Ce-mi pasă? știa d-na Simons. Jefuiască-mă de totă ce amă pe mine, nămai să-mi dea să măpâină!

Maï pe știa află că biata femeie pătiștea de o boală foarte răgăză, că popoagălă o pămăște foamea căiniloră și pe kare noă țăştia învățașă amă botezată că nămele de *bslimie*. Kîndă o apăca foamea era în stare să dea toată averea pentru o mîncare de linte.

Dimitrie și Mary-ann o apăcară că kîte o mînă și o tîrîră pe kalea pe unde venise. Kălăgătorul le știarea țestigălindă, și aveamă o mare poftă a-lătrătă la pămîntă; dară o șoagă flăcătără străpînătoare și imperativă ne opri pe totă în locă.

„Psst! st!

Ridică oki, doară țăfăroare de mărgăchini se întîlneașă de amîndoavă păcăile drăguță. Din fie-kare țăfășă eșia căkă o gărză de păsăci. Și glasă strigă grechescă: „kălădău la pămîntă.“ Astă operație îmi fusă așa de șoagă că mi se îndoiese vinele. Dară să măringăiamă gîndindă-mă că daka Ajax, Agamemnon și infocatul Axile să ară fi aflată în aceeași posibilitate, n'ară fi refusată skaonă că nu se oferea.

Цееле пъщчилоръ се индrentarъ snre noi. Mi se пъгъ къ se Ispuyskъ neste шъсвгъ in kитъ estremitъцile lorъ era sъ se intilneaskъ ne d'asspра kapatelorъ noastre. № doartъ къ frika imi tъrbvra vederea; darъ ня bъgasemъ шпнъ ачи de seamъ de че Ispuime nemъssvatъ se bъквгъ пъщчile gtecheshт. Totъ arsenalslъ ешп la drsmъ, ши fie-kare цеавъ имъ арътъ патслъ ши не stъpnislъ че о пърта.

Singvra deosebire d'intre drachи ши tilxari, stъ intrъ ачееа, къ drachи ня sъntъ аша negri дупъ къмъ se ziche, ши tilxari mai noroioшп de kitъ iшп поate chineva inkiniшп. Чеi оптъ anelvisidъ че ne-nkonjzragъ eraш аша de mъrdari, inkitъ ашп fi voitъ sъ le daш bani mei kъ klemittele. № era anevoe de gicuти kъ fessurile lorъ fssese гошп; darъ lespia чеа mai tare n'arъ fi пътятъ skoate la Ispminъ adevъrata faшп a imbrъkъminteи lorъ. Toate stinчile regatслъ se stersese ne fssanelele lorъ de perkalъ, iargъ ilichele пъstraш mostre din deosebitele lokvri ne unde se odixniserъ. Mii-nile, figvra ши kiarъ mъstъцile avea o kloare vinzтъ-гошпie ka tъrimvriile ne kare se afla. Fie че dobitokъ se koloreazъ дупъ lokvinца ши obiceiurile sale: vslpele din Groenlanda sъntъ albe ka zъпада; lei aш fada пъstietъцi;

пренелица кълоара brasdei ши тълхари Гречи кълоара drъмблъри mare.

Шефълъ мичеи bande kare ne fъкъсе присонieri ня se deosebia prin vre snъ semnъ e-steriorъ. Ноате инкъ ka xainele sale stъ fi fostъ mai bogate външните de kitъ ачеяя ale kamarazilorъ stъ. Se plekъ snre noи din vър-fълъ talieи sale, ши ne esaminъ аша de anroane, къ-и simuи gidelitъra mъstъцилъръ sale. Ai fi zisъ kъ e snъ tigrъ kare miroase prada mai nainte d'a o sfântia. Дъпъ че-штъ тълдъ-ми къriositatea zise Iси Dimitrie: „Кърindъ, intoarчедъ посънarele не досъ! Dimitrie n'ашентъ stъ-и zikъ de dozъ ori. Arsnkъ din naintea sa snъ briceagъ, о пънгъ de tъtънъ, ши trei lei meksikanъ kare forma o sъmъ ka de шай-спре-зече francъ.

— Asta e totъ intrebъ тълхарълъ?

— Аша, frate.

— Тъ ешти slъgъ?

— Аша, frate.

— Іацъ inapoi snъ leъ, ka stъ ня te-n-torчъ in orashъ fъргъ banъ.

Dimitrie inчепъ a se tokmi. „Ai пътеа мреа бине stъ-mъ lamъ doi zise elъ. Amъ doi kai devale; i amъ inkiriatъ de la menaщъ; катъ stъ пътескъ зиона lorъ.

— Să deslușești pe Zimmerman și noi
nu am să lăsată bani.

— Își dăca o stârgi în cerere a sa.

— Spune-i să se mădumămească că și-a
văzută kai.

— Îlție el să nu lăsa și la kai. Ce să
făcădă că ei nu se mănușă?

— Destul! ia suntemi cine e țala slabă
nu lăngă de la snatele tășă?

Răspunsul e să insăză: Sună onestă Germană, a cărui jefuire n'are să nu-nbogă-
dească.

— Vorbescu bine grecuște. Golește și
pozonarele!

Skosei la față locul său vre o doză-zecă
de franță, tătăruș, pîpa și batista.

„Ce e astă? întrebă marele șefișitoră.

— O basma.

— Ce facă că dînsă?

— Sfîrșitul nașă.

— Își de ce mi ai sunat să căiemă să
rakă? Nu mai milorzi sfîrșitul nașă în basmă. Întoarce cătia de la snate. Bine! Deskideo.

În cătia mea se află kîteva plante, o carte,
sună căpătă, sună paketă de arsenică, o
tikvă mai multă goală, și cămășida găstări
mele care au rînse o poftă invadioasă în okii
d-nei Simons. Avăssei îndrăsneala a i le o-

feri pînă ce bagațele mele nășă și skimbase stăpînălă. Le măimi și atacă că cogați pîinea și karnea. K'o deosebită mirare văză că această actă de lăkomie skandalisă pe șoală, care mărmura între dinști vorba de *skismatiu!* Călugărul făcă o jumătate dezină de kăuci.

— Cață să aibă sănătatea ceasornikă, îmi zise tilxarul; și ne lăsă aici.

Le dedeă ceasornikă de arăntă, că skolă ce o aveamă moștenire, trăgindă patru săptămâni. Schelerul și lăsată din mină în mină, și-lă găsiră prea frumosă. Scheramă că admirarea kare face pe om să mai bănă, și va dispune a-mă înăpoia ceva, și că regăse de șeful lor că să-mă lase cătă de tinicea. Îmi impuse că asuprime tăcerea. „Cale să pună și zise, să-mă doză skolă că să căci pochiș intocmai în oraș!“ Îmi răspunse că sănătatea aeră sădionikă: „Năi trebuie să —

Venise rîndul să dñește Simons. Pînă a năbăga mină în nosonară, internelă ne învingători nouătri în limba părților ei. Englezăasca e una din rarele idiome ce se poate vorbi că găsă plină. „Gîndeaște bine la ce ai să facă, zise ea că să tonă amenințătoră. Săntă Englesă, și șețădeni Englezii săntă inviolabilă în toate țările lumii. Ceată ce mi vei lăsa o săptămână să serve pășină dară o să te

koste măltă. Englitera și va resbăna, și
căelă păduină o să fiți că totuși spiniștagădă. A-
kăm daka aveți nevoie de bani mei, n'aveți
de căi să ziceți o vorbă; dară o să vă ar-
ză dețetele: amia săntă bani englezesci!

— Ce spune? întrebă oratorul tilxarilor.

Dimitrie răspunse: Spune că e Englesă.

— Atâtă mai bine! Toată Englesele săntă bogate. Spunei să făci ca sămneata.

Biată femeie sărsă ne nisipă o păngăciune doar-zece săverană. Fiind că ceasornikul ei nu se vedea la Izmără, și fiind că șoareci n'avea să aeră dăna kășta, a cheastă skălă skăpă. Klemența birzitorilor îmi lăsa basmaoa în posonară.

Mary-ann își aruncă ceasornikul că o grămadă de căpătăi pentru să o sări. Aruncă din naintea ei sănă sakă de piele că-lăpădă săptămăni. Tilxarul îlă deschise că grăba sănă valameșă; săkăse sănă mikă pechesari englesă, o sticla să sare englesă și vre-o sătă frână monedă englesă.

„Akăm, zise bela nerăbdătoare, ne păstează Iesa să plecăm: nu ne a mai rămas nimică.

Prințul țăstău amenințător că o făcă să îngăleagă că sănăa nu era ridicată. Șeful bandei îndepărta lingă lăkrăurile noastre, cum că ne bănsim bătrâni, și cărăi bani făcă că elă și

i dete o ssmă de patră-zecă și cîncă de françă. D-na Simons îmi dete că cotulă. „Vezi îmi zise, călăgătălă că Dimitrie ne a dată în mîna loră: că să poată împărăți.

— Nu, doamnă, răspunse îndată, Dimitrie a lăsată și mai o pomănușă. Astă se face urmă totă loculă. Pe mașina Ringă, kîndă sănă călătoră se răsinează la răsletă, întreprenorulă joculă și dă că ce să se întoarcă a casă.

— Dară călăgătălă?

— A primită dijma pădării, în virtutea sănă vekiu obicei. Nu-i împăta nimică, din contra să-i mulțumimă că a voită să ne scăne kîndă sănăstirea să se intereseze la arestatarea noastră.

Astă konvorbire făcă intreruptă de Dimitrie că să-și ia zioa bănușă. Lăsă i se dedese drăgușă. „Așteaptă-mă și pe mine și zise; să ne întoarcemă împreună,“ dete că-ntristare din căpătă shi-mă răspunse în engleză, că să îngreleagă și damele:

„Sănătății prisonieră pe năruji kîte-va zile și nu păstești vedea Atena pînă nu vezi răskomătura. Mă dăkă să daș de multe milordă. Damele astea aș cheva komisioane să mă dea?“

— Spuneți, strigă doamna Simons, să a-

lerpe la ambasadă, pe ștormă să se dăkă la Pirea să găsească pe amiralul să, să se plângă la Foreign-Office, să scrie lui lordul Palmerston. Ne vor să scoate de acă în puterea armelor să să prin autoritatea politică; nu voi să se keltăiaskă sănătatea libertății mea.

— Ești, știai fără atâtă săptămână, te rog să spune amicilor să mei în ce mănușă m'au lăsată. Daca va trebui să te dea draxme ca să te reschimpe sănătatea naturală, se vor să găsi fără multă nevoie. Domnul țărtia care din drăguțile noastre creză să poată să păredă pe capul său te să. Îmi vine să-i întreb să nu ești acă să kostă ești, păredă fiksă.

— În dară, iubite domnișle Hermann; nu să te întrebi că ești păredă reschimparea demitale.

— Dară cine?

— Sheful lor, Haidi-Stavros.

ni ţekk se ca amea cu cununias al pueri
-ului se ca distruire cu astereaza de la
-lui zviorul ei orde de omul omului. Tocmai
acestia nu trai obisnuiti aproape o luna
doua zile; intreori au statutat cum sa
se scadă spaima lor non cum ardeau pe
zgură cununiasa lui Iisus Christos.
Zilele Iisimului se IV. locu boulitam amara
ca nu există să stă în urmă indată nu mai
că **HAGI-STAVROS.**

Dimitrie se skoboră spre Atena; călugărul
se și spre albinele sale; noi nostri stă-
pîni ne-amintesc pe kalea kare dăcea la lagărul
rețelui lor. D-na Simons făcă actul de
indenending, împotrivindu-se de a-șă păne ni-
choarele în mișcare. Tilxari o amenință d'a
o pără în kirkă; ea deklară că nu va săferi
acheasta. Dar fiesă o rekemă la simtimente
mai dăncă, făcind-o să snere că va găsi masa
păstă și că va lăsa găstarea că Hagi-Stabros.
Mary-ann era mai multă sărăcinsă de kită spă-
mîntată. Tilxari săbalternă kare ne arestase
vrea să dovedească că nu strează oare kare
maniere că noi; nu căstase pe nimeni prin
sînă, și-șă dînseră mănilile deante de priso-
nieri. În lokul d'a ne jefui, ne rugase să ne

jefsimă noi înmine; nu băgaseră de seamă că
 damele noastre aveau chețe la ștreki, și încă
 niție nu le poftise să-și scoată mănușele.
 Așa dar n'aveamă să facă că acei păngăși
 din Spania și Italia căreți tăie degetul să
 să-și ia în el sălăș, și-dă răpe ștrekia că să ia o
 toartă de diamantă. Toată nenorocirea că kare
 ne espușceră era, că să ne răskătăgăduimă să-a-
 poi nu eramă desnegeră că nu să fimă libe-
 rați gratis. Cămăne păteamă încinzi că Hă-
 ți-Stavrosă o să ne dă la dinsslădă într-o de-
 părțire de cinci legi de capitală, de cărte,
 de armata grecă, de sună batalionă alături
 de Marea-Britanii și de sună staționară engleză? Astă-
 felă radiona Mary-ann. Cînd pănetru mine, mi
 aduceamă să mintă de istoria feteloră de la
 Mistra, și mi se făcea pătrale măciucă. Mă
 temeamă că nu cămăva din Simons prin pa-
 triotica să îndărătnicire, să espușce ne fies-
 sa la vre un mare nenorocire, și-mă propuneamă
 să le făcă să îndeleupe situația nea în care se
 aflamă. Mergeamă la rîndă sunădă dăptă al-
 tăluș pe o potekă strîmtă, deosebită sună de
 alături de către străinici nostri kompanioni.
 Mi se părea kalea nesfîrșită, și ntrebaș de
 vre un zece ori daka mai dină măltă. Peisa-
 șușlă era îngrozitoră. Printre stînchele chele-
 sterne, abia se zărea căte sună virfă de bradă

verde, să să kîte șnăș stefă de chimbraq spinoș
ce se agădu de pîchioare. Tîlxari îningători
nu manifestaș nîcă o băkărie și mersșlă loră
trișmătoră semăna că o preșmblare nonțigră-
nă. Fămaș în tăcere țigarete groase ka de-
șuetălă. Nîcă șnălă din ei nu vorbia că vechi-
nălă săbă: nămai șnălă din ei psalmodia din
kîndă în kîndă șnă felă de kîntekă natală.
Poporălă achesta e tristă ka răinele. Către
șnă-spre-zecă ore o lătrătărgă îngrozitoare ne
dete de știre că eramă apăoape de lagără.
Vre o zecă doi-spre-zecă kînnă groasnici, mari
ca vipe, kreplă ka miei, năpă iță așapătă-ne
arătindă-shă măselele. Proprietari noutri îi
năimări în lovitură de pierde, și dăpă o osti-
litate de șnă kăsartă de oră, făkătă pache. A-
cheshăi monstri neosnitalieri săntă sentinellele
repelești mănușiloră. Dară astă nu e totă, ze-
lălă loră e apă de mare, că, din kîndă în
kîndă sfîșie kîte șnă păstoră neofensivă, să
vre șnă kălătoră rătăcită, să să kiară ne kîte
șnă tovaroșă dăi lăi Xaii-Stavros. Rețele
îi hrănewte, dăpă cămă bătrâni săltană hrănea
ne ianicări, că frika totă dăgna în inimă că
noate să fie sfîșiată de dină.

Lagărălă Rețelă era șnă ţeudă de la mană
năpă la ouă săte metre în sânprafăuă. Îndarnă
mă zităi să zăreskă kortările îningătoriloră

nostri. Tîlxari nu sunt să barișă, și dormă
 săptămâna soare la 30 aprilie. Nu văză nici jaf-
 fără grămădite, nici bogății, nici altă ceva ce
 ar trebui să fie în găsească la centrul să-
 nei bande de tîlxari; Hață-Stavros vine de-
 nigrădările; fiecare om își păstrează plata
 în bană și întrebă cinează dacă plăcă. Cine
 îi așează în comedie, alii îi dă că moarte-
 kă pe kasele din Atena, alii că moartea îl
 prind săte; nici sună să risină părăsita proiectul
 lui. Sosirea noastră întrerupe de la masă
 pe vre o doză-zecă și chiar să fie trei-zecă de
 oameni, care alergă spre noi în mijloc că
 pînă mi brînză. Înainte să soldați:
 Ii se dă în toate zilele o rădăcină de pînă,
 săptămână-de-lemnă, vină, brînză, ikre, ardei, măs-
 line, și carne în zile de dulce. Aceia care
 vor să fie mărinchi naibă să fie alte erbe și
 liberă să fie legumele nefierte. Observați că toată aceia
 care se adună în jurul nostru păză că ose-
 bire posturile. Eramă în ajunătura Înțelegerii și
 acești bravi oameni, din care celălății sunt ino-
 chenți aveau calea pătrată să o săptămână
 nu ar fi înțelesă săptămână k'șnă
 pînă în urmă de carne. A arăta doar Englezii în-

tinzindă pășchile în ele li se părea sănătatea loră neînsemnătoră; d-na Simons păkătăise minăndă karne în mierksrea Însăzorii. Oamenii din eskorta noastră îndestără căriosityea kamaraților loră. Li se făcea mișcă de întrebări și respondea la toate. Skoaseră la maidană prăda chefăcătă, și ceasornikul meș de arăntă dobândi o admirare mare-mă lingăni amorală meș proută. Savoneta de așră a damicelei Mary-ann nu părea să băgătă în seamă. Într-oastă primă vedere considerația publică căză asupra ceasornikului meș, și răspunză căva și asupra mea. În oki astoră oamenii simili, posesorii sănătății astă-felă de sănătate fi altă căva de kită sănă milordă.

Căriosityea filxarilor te obosia fătă și insolentă. Nici sănătățea din ei nu se arăta că nu tratează ca pe niște invință. Întia că nu aflată în mijlocul loră, și că mai cărindă să mai tîrziă era să nu skimbe părțile căreia băkălău de așră, dar nu se credea în dreptă și se folosi de această imprejurare ca să nu maltrateze său să kalche în pîchioare respectul cărui. Bănătă sămădă, așeștă țepiș nemtersă alături poporul grekă, le arăta în noi pe reprezentanți sănei rase deosebite, și pînă la oarecare punctă săptămână. Barbaria învingătoare adăcea sănă secrete omătă și civilizației invin-

se. Mai multă dintr'înă și vedea pentru prima oară o haină eugopceană. Această se-nvîrtea împrejurul său nostru deoarece că se-nvîrtea locuitorii Ișmei care nu erau împrejurul Spaniolilor sau Kolombă. Părția ne fărișă materia păltonulă și teză, ca să vasească că era ușoară. Arăta voită să mă poată desărba de toate hainele, ca să le examineze că de amănuntul său. Poate că nu le arăta să fie înăuntru să mă fi trezit în doar trei bătrâni că să stădieze străkătura interioară a unui milord; însă sună singură că nu arăta să fie către el încăpere de îndrăsneală.

D-na Simons începea să nerde răbdarea; și se făcea curiosă să vedeă examinarea atâtă de austriaci de această minătorie de brinziș care nu-i oferea nicio masa. Nu-i plăcea fizica săracă a unei spectacolă. Rola de curiositate vine nu-i prea venea la socoteala bunei dame, deși arăta să fie înăuntru îndenulini că îsbindă în orice lucru și în Ișmei. Când deschise Mary-ann ea sădea de osteneală. O călărie de patru ore, foamea, emociunea, sărpnăsa, obosită o astă de delicatesă creație. Închinăseștește să jucă miss kreskătă în vală, obiceiul său a sămbla ne tăpate în saloane, să nu ne *ray-grass* din cele mai frumoase parcuri. Botinele sale și se răpsese de grecăurile drăguțe și mărcișinii și sfido-

bise noalele roki. Възсе чеа, к'o zi mai 'nainte în saloanele legației angle, foilează minunatele albume ale D. Wyse: se văză de o dată transportată în mijlocul sănătății groasnică neisarcită și a unei bande de sălbatechi, și n'avea mîngîerea a-ști zîche: „Este sănă visă.“ Кăcăi nu era nici kălcată, nici ne vre sănă săcașă, că sta în sâsă pentru despărarea măcelelor sale nicioare.

Veni și o altă trăpă, care ne păsește într-o posodisne nessferită. Astă nu era o trăpă de tălxari, era ceva mai gros. Grechi deasupra înșinare o menajerie de mîci insecte ascuțite, capricchioase, lakome, care le dăină companie și noantea și zioa, și okupă kiară și-n somnă, și prin mășkătăra și îndepărtăra loră grăbește și mășkarea smiriteloră și chirurgia sănăteloră. Înăuntră tălxariloră, de care vă pochide arăta o probă în kolecția mea entomologică, săntă mai kimpeni, mai tară și mai iugă de kită aceia și orășeniloră: aerulă de afară are virtudini păternice! Dar îndată văgați de seamă că nu era să măștămi de soarta loră, și că le venea mai bine ne pielea chea fină a sănătății și ne permană de kită ne pielea chea tăbăcătă a stăpăniloră loră. O emigrație armată, se dirijă către nicioarele mele. Mai întâi simăi o vie măncărime ne la glesne: era deklă-

rația de resbelă. Dacă dăie mințe o diviziune de antegardă se aruncă pe pără dreantă. Peștei genede mină în partea lozăi. Dar și prin ajutorulă așeptării manevre, înemikulă înaintă în mărăș iște către arina mea stîngă și lăs posibilitatea pe întâlcimile penăkișii. Eram să cotroziști și ori ce împotravire devenia nefolositoare. De astă fi fost singură în vreună coloană dosnikă astă fi închekată că oare-kare săkvesă resbelă. Dar și bela Mary-ann se află dinaintea mea, țoșie că o cîrceașe, și nekăjite poate de vreună înemikă tainică. Nu cătezamănică să mă plângă nicăi să mă apără; să mă împărtășească eroicește că dărarea fără a ridica oki la miss Simons; să se sfereamă într-o dînsă ca ună martiră, într-o kare nicăi o dată nu-mi va răsuflare. În fine ne mai putindă răbdă și hotărindă că mă ascundă prin fugă de așeastă invațăne, că răi și fi înfățișată înaintea Reșelii. Astă vorbe adăse și minte tilxariloră de datoria loră. Întrebău unde se află Haci-Stavros. Li se răspunse că lăkrează în kanclerariile sale.

„În fine, zise D-na Simons, că să pochidăshedea pe ună fotoliu!“

Mă lăsă de brață, dete pe alături să fie și și apăca că nu să bărbătescă în partea unde ne condusceea măldimea. Kanclerariile nu

se afla de departe de lagără, unde și ajunseră să ducă vre o chipă minște.

Kançelariile Regele și semnă a kançelarii ducă kăm lagărălă xodiloră seamănu kă șnă lagără. Nu vedea cineva nici masă, nici skasne, nici vre o altă mobilă. Haçi-Stavros şedea ka kroitorii pe șnă kovoră pătrată, la șmbra șnă bradă. Patră sekretară și doze slăgu eraă împrejură. Șnă jăne ka de shaşpre-zechă saă optă-sătre-zechă ană sc okupa ne închetată kă șmpleatălă chibzucheloră. Pearta la briă o kesea de tătănă, kăsătă kă firă și mărgăritare, și o pereke de klește de argintă pentră fokă. Ceă altă slăgu nu făcea altă de kită kafele, și da dălcăzări pentră găkoritălă gărei regale. Sekretari stândă pe stîncă, skria pe țepăkă kă kondee de pene de văltări. Fie kare avea lîngă sine kîte o pereke de kălimări de briă kă băiceagălă și cherneala trebăincioasă. Kîteva kăti de tinikea, păstra arxivele, xîrtia nu era din partea lokălă, pentră kăvîntă kă nu se aflu în regată. Pe fie-kare foae era skrisă măgeudă *Bath*.

Regele era șnă bătrînă frumosă, foarte bine ținută, drentă, slabă, mlădiosă, kărată și lăchitoră ka o sabie noastră. Lăpuile lăi măstăldi albe atîrna pe bărbie ka doar stalaktile*

* Pietre ce se formează pe bolta peșterilor.

de marmură. Toată figura i era rasă, capul și
golă pînă în creștetă, de unde se lăsa sănă
mare făioră de pîră albă ce-lă infășura săb
fesă. Esprezia trăsăriloră sale îmă pîră linii
știte și căpetenitoare. O pereche de oki mîcă
albastri deskișă și o bărbie pătrată anghelușă
o voință nestrînsă. Figura obrazului era
îngrijită. Toate încrucișările frunză se tăiau în
doar la mijloc, și pînă la se dirige spre
spîncene. Doar trăsătă adinătă și largă se
skobora pînă închișă spre băze, ca cum
greșatea măstăciloră, ară fi skoborâtă măsh-
kăi în josă. Amă văzută destulă bătrâni; amă
desemnată încă sănălă kare ară fi treckută peste
sătă daka delișoară de la Osnabrück n'ară fi
treckută peste dinșelă. Dară nu-mă adăku să
minte să fi întîlnită o bătrânețe mai verde și
mai neîternică de kîță așeia a lui Hadi-Stavros.

Era îmbrekkată ca înslării din Arхіpelagă. Fesul său era mare și dură d'asă-
pătră frunză. Părta vestă de postavă negră.
Kosătă kă găitane de mătase, malarii largă
albastri de doar-zecă de metre, și visme mari
de Răsia. Singura bogătie a îmbrekămintei
sale era să sileafă lăkrată în așără și pietre,
kare păstea să koste doar trei mii de franți,
În încrucișările lui se află o pungă kosătă de
kashmiră, sănăxăperă de Damask într'o tea-

kă de arăintă, sănă pistolă lungă că așa și răbine, lîngă dinsulă că albiș.

Nemîncată în mijlocul său emploriajilor său, Hăpă-Stavros nu măsca de către deținute și virfii bazelor: bazele că să-și dicteze corespondența, și deținute că să-și exprime mărturii. Avea o perie de mărturii de kixlibară stăvărătoră, niște mărturii de aceea că nu servește niciun regiminte și niciun pietrecere a celor că kască prin saloanele orientale.

La apariția noastră ridică capul, și împrejurarea că ne aduce aci, și ne zise că gravitate că nu avea nimic ironică: „Bine aște venită. Shedecă.“

— Domnule, strigă d-na Simon, sănă Engleză și...; intrerupse discursul poknindă în gărgă prin mijlocirea căpătă că că manevră limba, și că ne făcă a vedea niște dinți minuni, că e dreptă. „Nu mai de către zise el; acum am treabă.“ Întâia nu mai grăbește, și d-na Simons nu vorbia de către Engleză; dar fisionomia Rețelui era astăzi vorbitoare, în cără sunădamă îngreană indată fără a mai avea nevoie de tîlmaciu.

Şezgămătă josă pe polbere. Vre o chîncă să rezerve să doză-zecă de tîlxari se așeză în jărgul nostru, și Rețele că nu avea nici sănă secrete și ascunzăte, dictă în pache skriso-

rile sale de familie și chele pîntră trebuijde deosebite. Înălțărătorei kare ne arestase veni a-i spune cheva la șreke. Răspunse că asprime: „Ce'mi pasă? și daka mă va împinge milordul? Eș nă făcă nici sănătăț; și toată lumea mă poate auzi. Merzi de șeză. Te Spireo, skrie către fiemea.“

Își sefi că să dibucie năsălă în mijini și diktă că o voci gravă și dulce:

Schimbi mei okiuri. Stăpîna pensionată își mi-a skrisă că te aș mai întremergi, și că aș săptă de găsiraigă acela. Așa e cămătășită de învățătăra ta, și mi se plină că nă mai răi mină ne karte din luna își așteptă. D-na M... îmi spune că aș căzătă ne gîndără și că șeză că koatele ne karte, că okiă în sesă, ca cămătăra așa gîndi la altă cheva. Nă știș cămătă te îndemnă mai bine la lăkră. Șurmează esență vieții mele. Daka m'ăști fi odixnită ka atîdea alături, n'ăști fi a-junsă la treanța che okupă în societate. Dorescă ka să fi vrednikă de mine, că de aceia făcă atîtea sakrifîcîri pîntră edkația ta. Te știș daka m'amă opăsă vr'o dată la plata daskălilor și a cărgălilor che aș cerătă; însă trebuie ka să bani mei să adăkă vreună folosă. Walter Scott a venită la Pirea, împreună că Robinson și toate cărgile che do-

reai să aibă; trimite ne amici nostri din strada
 Hermesa să le ia de la vamă. Tot să că
 cheastă okasie vei primi brăveleță și mașina
 pe ntru călătorește fără taxe. Dacă piață de
 la Viena nu va fi sănătă, săptămâna împlinește
 și vei voi să ai banii de Pleyel, voiaș facă
 și asta. Voi să skotocă doar trei sate săptămâna
 și să colțești să drăguți poate fi foarte alături
 că să nu sănătă moneda trebuie închisă pe
 ntru plata banii piață. Își ești săntă tot să de
 cheiească părere că și tine, să se kade să
 poaște muzica; însă ceea ce trebuie să sănătă
 mai nainte de toate, săntă limbile străine. De
 miniștile întrebării pe care le căutați să
 folosești de delicatesă a amicilor săi
 și sănătă. Vezi să fi în stare să vorbi franceză,
 engleză și mai că osebire nemănuște căci,
 în fine, tu nu ești făcător să te trăvești în
 astă mîcă și ridicător sănătă, și mai bine aș
 voi să te văză moartă de cărăbuș să te da să
 sănătă Grecă. Fără de Reședință, nu te poți că
 sănătări de cărăbuș sănătă prințipe. Nu-ți vor
 besca să vrei sănătă prințipe de contrabandă
 sănătă fanariotă nostri care să laude să te tragă
 din Imperiul Orientului, și ne care nu așă voi
 sănătă-i amă pînă sănătă; și cănă prințipe încoronată:
 să găsescă foarte bine în Germania, și
 starea mea să iartă că sănătă alegă sănătă

дăпъ plakă. Daka Іgermani пăтăгъ veni съ domneaskъ la noi, нă вăză pentru че ши тă съ нă мерди a domni la dînsi. Grăbescite dară a le învăđa limba, ши în viitoarea ta skrisoare spălnemă че înaintare aï făkătă. Кă ачеstea, fata mea te съргătă părintește, ши импăгуă kă plata trimestrălă împă trimidă ши би-не кăvîntările mele iaterne.“

D-na Simons se plekă șiure mine шi-mi zise la ăreke:

„Diktează oare sentină noastră?

Răspunse: Нă, doamna mea, skrie fieseă.

— Pentru robirea noastră?

— Нă; pentru niște krinoline, ănăș pia-но ши Walter Scott.

— Astă poate съ ѹie multă. О съ не поfteaskă la mînkare.

— Șite slăga ne adăche dălcheađa.

Kafeđiș Ređelă sta din naintea noastră kă trei felicene de kafea, o cătie de raxatăш' ănăș borkană kă dălcheađă. D-na Simons ши fiesa refăstă kafeao, kă desgăstă, pentru că era făkătă tăgășește. Îmă sorbiă n'a mea k'o lăkomie orientală. Dălcheuăile dobîndiră o is-bindă stimabilă, pentru că eramă nevoiă a ănăka kîte trei kă ачеiașă lingătă. Oamenii delikađi se găsesekă foarte nenorocidi în partea lokălăi. Însă raxatălă îndălchi găra а-

Чеесторă dame fără a le revolta o bîcăieștrile. Atăkară că de peetele cătia, și o mîncăkară pînă în sfîndă ne cîndă Rețele dikta skrisoarea ștîmptătoare:

DD. Barley și compaia, 31 Cavendish-Square, Londra.

„Amă văzută prin onorata dâmneavoastră de la 5 și kontulă cărentă ce o însodăște că amă sănă kredită de 22,750 livre sterlingă. Bine voi și a depune această fondă jumătate că trei la sătă, și jumătate în acțiuni de kredită mobiliară mai nainte dă se împărăți căpătorările. Vindemini acțiunile de la banka regală britanică: astă valoare nu-mi prea inspiră multă încredere. Iată și în skimbă, Omnibusse de Londra. Daka vezi găsi 15000 livre pe kasa mea din Strand (întrecea acestea preță în 1852) îmi vezi cămpăra acțiunile de la *Vieille-Montagne* pentru a cheia și valoare. Trimitem fragilă Rhalli 100 ginee (2645 fr.) săbskringia mea pentru skoala elevă din Liverpool. M'amă gîndită că seriositate la propoziția nea că-mi facem onoare a-mi săpăne, și săpăne o serioasă gîndire amă către rîtă a nu mă abate din linia mea de condusă fără cîndă trebăriile bani nu-mă građi. Vinzările că termenă așă sănă cărăkteră care nu poate să inspire încredere sănă părinte de familie. Știu că nu-mi

veḡi esprene kanitalorile de kîtă kă pădență
kă kare totă d'asna s'a deosebită kasa dăma-
neavoastră, însă kiară și daka beneficiale
de kare-mă vorbiști ară fi sigure, vă mărturii-
seskă kă cerkă sănă felă de desigură încin-
indă-mă a lăsa moștenitoriloră mei o avere
îmădită prin jocă.

Priimidi.

Xați-Stavros, proprietară.

- E vorba de noi? îmi zise Mary-ann.
- Înă nu. Maiestatea sa își îndreptăză chifrele.
- Cifre aici? Eș kredeamă că nu mai la noi e vorba de chifre.
- Domnul tata-lă dămitale nu e asociată la vre o bankă?
- Da; banka Barley mi C-nia.
- Suntă la Londra doi bankeră că așe-
lamă nume.
- Nu krează.
- Așzităi că kasa aceasta face treburi
în Orientă?
- Făce că toată lăsmea!
- Își locuști la Cavendish-Square?
- Nu, akolo suntă nu mai kanclariile.
Kasa noastră se află în Piccadilly.
- Vă mulțumescă, domițelă. Dăru-mă

voe să askăltă cheea ce mai șrmează. Bătrânlă a căsta are corespondință cea mai interesantă.

Rețelele diktă fără a se sălă din locă sănătății raportă acțiunilor sănătății. Astăzi cunoscuții documentă era adresată D. George Mikromati, ofițer de ordonanță, la Palată, că să-lăzească în adunarea generală a acțiunilor sănătății.

*Dare de seamă a operațiilor kompaniei Naționale a Rețelei Mănușilor.
Esercuiu însăși anului 1855—56.*

Lagărul Rețelei 30 Aprilie 1856.

Domnilor,

Îlerând că cei onorabili încrederei dumneavoastră, vine astăzi, în prezență a patru-sprezece oare, să spune la aprobată dumneavoastră îșkrările sale de peste ană. Din zia sărbătorii actualei constituții alături societății noastre, în cancelaria D. Tansas, notară regală la Atena, nici o dată întreminde rea noastră nu a întîmpinată astăzi de mari și serioase greșeli. În fața okupațiilor străine, săptămânile a două armate, daka și ostile, dar și războitoare, a trebuit să pișă jocăluș regală alături unei instituții care totuși naționale. Pirea okupată militare, frontiera

Тъгчиеи пъзитъ k'o фелосие че ня se vede în istorie, аă restrînsă aktivitatea noastră într' 8nă чекъ strimtă; iară zelglăi nostră ni s'a п8să stavili nestрѣбътте. Într'astă îngestă zonă, venitările naostre se aflăă red8se pîntr'o lin-
să ț generală: скампета baniloră, сечета re-
kolteloră. Maslinii ня аă prod8să чеea че fъ-
гъд8ia la începută; череале аă fostă de mij-
lokă, шi via înkă ня fъгъд8еште m8ltă. În
asemenea împrej8гări era foarte a nevoie a про-
фита de tolerenga a8torită8iloră шi de дălchea-
да г8vernskăi paternă. Întreprinderea noastră
se аătă аша de strînsă legată k8 interesele
дърїi, înkîtă ня поате înclori de kită în pros-
peritatea ț generală, resim8ind8se de kontra lovi-
rea kalamită8iloră п8бличе; къчі de la чеи че
н'aă nimikă ня li se поате lса nimikă, saă
пrea п8ши8 l8kră.

Кълъториї streină, a kъrora k8riusitate ne
este folositoare шi поь шi дърїi, s'aă rъrită
foarte. Тъristi Englesi, kare комп8неa altă
dată o в8nă parte din venitările ncastre, ня
se mai в8dă de lokă. Doi ј8нi Amerikanii a-
restađi ne kalea Пантеличей, ne аă fък8tă rъă
pîn reskamпъrarea loră. Ծnă snirită de ne-
înkredere, п8trită de 8nele gazete din Francia
шi Anglia, fache să se depărteze de la noi oa-
menii a kъrora pîndere ne ară fi folositoare.

*

IIIi că toate astea, domniloră, instituția noastră are atâtă viață, încită să aflată că această criză fatală mai bine de către agrikultură, industria și comerțul. Capitalurile dumneavoastră încredințate în mijloalele mele aș progresă, nu ne către amă fi dorită, dar că că multă mai bine de către ară fi putută preținde nevoie. Nu zic că mai multe; lasă să vorbească cifrele. Aritmetică e mai eloquentă de către Demostene.

„Capitalul socială mărcinită mai întâi în modesta cifră de 50000 fr. să a ridikat la 120000, prin trei succesiive depuneri de acțiuni de către 500 fr.

„Veniturile noastre de la 1 mai 1855 pînă la 30 aprilie, se arată la sumă de 261482 fr.

„Keltările noastre se-mnartă după cărmează:

„Dijmă plătită la biserică și mărcăstirii **26148**

„Interesul capitalului 10 la sută după pravilă **12000**

„Plata cărăușă a 80 de oameni, către 680 fr. **52000**

„Materială, arme, etc. **7056**
_____ **96204**

„Reparația drăgușelui Tebei, care se stricase că desvîrșire, încită

BIBLIOTECĂ JUDEȚEANĂ
„OCTAVIAN GOGA”

Semnătura șefului 97204

nă se mai găsea vorajori de arestată	2540
„Keltzala privigetorilor ne drăguță rile cheie mari	5835
„Keltzala kancleriei	3
„Săvârșenia șnoră jurnalistă	11900
„Înkărajearea șnoră amiloiadă ad-ministrativă și judecătorească	1800
Totală	<u>135482</u>

De se va săkădea această sumă din venitările noastre brăte, rămăne sănă beneficiiș de 126000

Konformă statutelor acestei beneficii se împarte după cum urmează:

Fonduri de rezervă depuse la bankă

Atenei	6000
A treia parte patră pirantă	40000
A se-patră între acționari	80000

Să călărite 333 fr. 33 cent. de acțiie.

Adăugă pe lîngă aceeași 333 fr. 33 ch., 50 franci interesări și 25 fonduri rezervă și vei avea sănă totală de 408 fr. 33 ch. de acțiie. Bani dăunătoarele pînă urmare adăuga călărite 82 la 100.

Astea sunt domnilor, rezultatele chelei din săptămână campanie. Judecădă și viitoră nu se

899061

va deskide din zioa în kare okupația streină
va înceta d'a apăsa păra și operațiile noastre!"

Rețelele dictă așteptă reportăr fără a consulta notele, fără a se îndoi despre vre o cîfră, fără a se gîndi pe vre o vorbă. Nici o dată n'au fi krezbată ka șnă bătrînă de vîrstă sa să poată avea așa de bună memorie. Își păse săfilișlă în jossală fie-kări skrisori: astă-felă săbiskriș aici. Karlo-Magnus și Alfredă Chelă-Mare, se află, se zice, totă în asemenea categorie.

Pe când săb-sekretari statulă se okupă că copierea korespondință spre a rămînea în arhive, elă da așdiență ofițerilor să balternă kare se-ntorseseră peste zi că detasamentele loră. Fie-kare din așteptă oameni sădea josă înaintea lăci, îlă salăta păindă mîna dreaptă la înimă, și da raportă în iugine vorbe, înse că o lămurire vrednică de respectă. Vă jărgă că Sântulă Lădovikă săb bradălă săă, nu inspiră mai multă respectă lokatorilor de la Vințena.

Chelă d'intîiă kare se înfățișă era șnă omă mikă k'o mină foarte grăită; adevărată figură de kărtea kriminală. Era șnă Korfiotă înkriminată întră vre șnă învendiș: făsese bine iniimită aici: talentele sale îlă înțelase în gradă. Înseă şefslă și soldați săi nu-lă

prea avea la mare stimă. Era bănușită că ascunde o parte din trădărī; și rețelele în privindă probității erau nestrămutată. Kîndă primdea vre un omă în asemenea fante, îl să îsgonea că despreudă zikindă-i că ironie omorîtoare: „Merdi de te să maștrată!“

Xață-Stavrosă, întrebă pe Korfiotă, că ai făcută?

— Mă amă să sănătățească cîinchi-spre-zecă oameni la prăpastia Răndăneielor, ne drăgușă Tebei. Amă întîlnită un detasament de linie: dozzezeci și cinci cîinchi de soldați.

— Unde li sîntă pășchile?

— Le amă lăsată loră. Erau toate că nișteane, care nu ne păsteau servi, fiind că ne lipsescă canăsele.

— Bine. Pe ștămă?

— Era zi de tîrgă; amă arestată ne cîei ce se-nstorcea la kasele loră.

— Kîndă?

— O săptămăni patru-zecă și doar de persoane.

— Își adăchi?

— Una mie și așa francă patru-zecă și trei centime.

— Șapte francă de capă! Păzăină.

— Ba e multă. Era numai dăgrană.

— Năști vîndăsere prodăktele?

— Șnii vîndse alii kșmپъrase.

Korfiotălă deskise o traistă groasă ce o avea pe mînă; skoase ceia ce se afla întrînsă și le păsse înaintea sekretariloră kare începătă a nămăra. Astă prodăcție se compusă de trei-zeci săă patru-zeci lei meksi-kani, de kîndi-va pămni de sfanți și o foarte mare cantitate de gologani. Nimte băkăldi de xîrtie răpte era amestekate prin bani. Era bilete de bankă de zecă francă.

— Cheva skoale n'ai, întrebă Rețele.

— Nă.

— N'amă intîlnită dară femei?

— N'amă găsită cheva vrednikă de adăsă.

— Ce văză în deșteptă-ști?

— Șnă inelă?

— De așră?

— Saă de aramă; nu ști.

— De șnde-lă ai?

— Săntă vre o doză lăună ke kindă l'amă kșmپъrată.

— Daka lăi fi kșmپъrată aă ști de e de așră saă de arăintă. Adălă inkooach!

Korfiotălă îlă dete kamă nemălășmită. Înelălă se păsse îndată într'o lădiță plină ksksle.

„Te ertă zise rețele, nămai pentru că ești răă kreskătă. Oameni din țara ta des-

onorează șoția și amestekind'o kă shiretlikă! Daka apă avea în trupa mea nămați Ionieni, apă fi nevoită să intokmeskă privigetori pe la părleazări ka să nămene voiajorii și să ia bani, ka la espoziția Londrei. Altă!“

Acela care se înfățișă era un sălcă să-nătosă, că o fisionomie din cheile mai dălci. În okii săi rotunzi se cităva bunătatea. Băzele-i deskise lăsa să se vază prin zimbetă! să să, doar rândărī de dimini frumoși. Mă amăzni la înțilia vedere, și-mi zisea că daka să a într-o astă-felă de companie, cărind să mai tîrzi să se va întoarce pe kalea cheală bună. Fișăra mea îi sălcă asemenea, căci mă salătă că politeță pînă a nu şedea din naintea Republiei. Hață-Stavros îi zise: „Ce mi ai săkătă Vasile?“

— Eri seară amă ajunsă că chei și mă oameni ai miei la Pugadia, săzăsenilor Zimbelides.

— Bine.

— Zimbelides lănsă, că totă dăbna; înse să judele, arendășă! și lokaterii se află totă pe la kasele lor să dormindă.

— Bine.

— Amă intrată în hană; amă demtentată pe hanuri; amă cămpărată doar-zecă și cîncă

de sarçinî de pae, și drentă nlată l'amă o-morită.

— Bine.

— Amă dăsă paele la poalele kaseroră, kare toate săntă de skindără, și amă dată fokă din şante părgă de o dată. Kibritele eraș băne; vîntslă bătea de la nordă; îndată aș lăsată fokă.

— Bine.

— Ne traserămă închetișoră către păgări. Totă satul se skoală în țipete. Oamenii alergă că bărdășele de miele ka să ia apă. Amă înekată vre o patră, cei falgi aș făcătă.

— Bine.

— Ne amă întorsă în sată. Nă mai era omă, afară de ună copilă sitată de măsa, și kare țina ka ună păci de korbă căzătă din kăibă. Lamă aruncată într'o casă ce ardea și n'amai zisă nimică.

— Bine.

— Apoi amă lăsată tăcăpă și amă dată fokă măsliniloră. Lăkră a isbatită. Ne amă pornită sună lagără amă chinată și ne amă călcată la kalea jumătate, și la năoț ore amă ajunsă întrezi, sănătoșă fără vre o arsătură măkară pe noi.

— Bine. Senatorul Zimbelides n'o să mai fakă kăvinte în kontra noastră. Altul!“

Vasilake se retrase salându-mă că a-
cheeasă bănuță voință.

Înădată veni și drăguțul să mare kare ne prinsese. Într-o cărție a întâmplării, sălăjești din tîiș astoră alături de dramei în kare eram să kemat să jocă o rolă să kema Sofoklis. În minătul său sănătății început rănită, simții cheva reche kă-mă trecea prin vine. Regăsi pe d-a Simons să nu aștepte vreun vorbă fără să o săcăză. Îmi răspunse că e engleză și că este a se părta. Rețele ne rugă să sătămășim să lăsăm să parola oratorului.

Întinse mai întâi lăsările de kare ne despoiașe; apoi skoase de la brîș patruzece galbeni.

Galbeni zise el să sănătății din satul Kastia; restul mi să dată de către milorzi. Mi aizis să daș sănătății okolă, și am să începe să te sătățui.

— Rău ai săkăză, respmăne Rețele. Locitorii Kastiei nu sănătății vecini și ar fi trebuit să lăsă sănătății în pache. Cămășii am să trăi în singurăție, daka ne am să facă inemici kiară la șa noastră? Ši apoi Kastieni sănătății oameni

bravă kare la vreme de nevoie ne potă da o
mănușă de ajutoră.

— O! Namă lăsată nimică cărbunariloră!
că îndată că n'ea zărită să dată doasă în pă-
dure fără a mă lăsa să le zică o vorbă celă
prudență. Dară părăblabălă era bolnavă, l'am
găsită akastă.

— Ce i ai zisă?

— Iamă căzută bani; zicea că n'are.
L'amă băgată într-oșnă sakă că o pisică; nu
știu că i-o fi făcută pisica, că a-păcălită
să-mă strige că bani suntă îngropăți de pe
casă săbătă o piatră mare. Akolo amă găsită
galbenă.

— Ai greșito. Elă poate să fie totă sa-
tulă în kontra noastră.

— Nu; căci amă sătăție să-lăsă săcoulă din
sakă și pisica poate să-i fi mîncată okii.

— A! vezi așa!... Dară askalădime
topă, eș nu voeskă să fie săpărată pîcă spă-
nechină. Înțeleședă. Mergă.

Era să-păceau și întrebarea noastră.
Хади-Stavros în lokă dă ne înțelegătură înaintea
sa, se săpătă că gravitatea și veni să ţăză din
naintea noastră. Această semnătățe de deferință
ni se pătrădește de bănă șigătoră. Dă Simons în-
țepează că internela. Pentru mine, eș preven-
zindă cheea că pătea să-i zică, și că nu știe-

nekunstarea limbei sale, mă oferii ka tălmăci. Îmi mădumi că răcheală și cemă ne Korfiotă kare cunoștea limba Angre.

Doamna mea, zise Rețele; îmi pari săpărătă. Ai să te plină și ceva de oameni kare te aș condusă aici?

— Cămă se poate! Niște măști să mă arresteze, să mă trântească, să mă obosească și să mă duc nemănakată!

— Priimidi, vă rogă, să ziceți mele. Suntă silită să mă slăjescă că oameni fără edukacie; credeti, doamna mea, că n'ăș ordine de la mine să se poarte astfel. Ești Engleză?

— Engleză din Londra!

— Eș amă fostă la Londra; cunoștușă și stimeză ne Engleză. Știu că aș fi poftă de măkkare, și vedea că chelă din tuii lăkră a fostă că să vă oferescă dărlăcie. Știu că dameloră din țara dămitale nu le plăce să simble ne stăncă, și-mi pare rău că nu va lăsată să simblea la pasă. Știu că persoanele de nația dămitale iaș în viață și mai achieia cheie este neapărătă trebuiușă, și nu voiș fiata ne Sofoklis că va jefui, mai virtosă că suntă și niște persoane de condiție.

— Sună din cea mai bună societate la Londru.

- Priimidiuș îndărătăș bani, vă rogă. Săntedī bogate?
- Fără-ndoială.
- Nechesarișă așeata face parte din bagațele dămneavoastră.
- E ală fiemei.
- Păstedi lăa și cheea ce este ală fiicei dămitale. Săntedī prea bogate?
- Obiectele astea nu sunt ale D. fiilor dămitale.
- Domnulă nu mi este fiu; e neamă. De vreme că sună Engleză cămășă apă pătea să amă sună fiu neamă.
- Aveți drenată. Aveți că vre o dăzvechi miilor franțui venită?
- Mai multă.
- Dați sună kilimă doamnelor! Sună fi avândă vre o trei-zecii miilor franțui venită?
- Avemă și mai multă.
- Sofoklis e sună măștelă pe care amă să-lă învăță minte. Logofete, zi să gătească masa pentru dămnealoră. Nu cămăva, doamna mea, săntedī milionare?
- Suntă.
- Își mie mi se roșește obrazulă de maniera că kare va trata. Fără-ndoială că aveți bune cănoaștințe în Atenă?

— Cănoskă pe ministrul Angliei și daka ai fi cătezat!..

— O! doamna mea... Cătă să cănoașteți și komersanții, bankieri?

— Fratele meu se află la Atena cănoaște mai multă bankieri.

— Îmi pare foarte bine. Sofoklis vino îmkoa! Cere-ști pardonă.

Sofoklis strecoară căteva vorbe printre dingi. Rețele cărmă:

„Damele astăzi sunt niște Engleze că deosebită caracter; și mai multă de sănă milioane stare; sunt niște priimate la ambasada Engleză; fratele meu că e la Atena cănoaște pe toți bankieri de acolo.

— Vezi așa, strigă d-a Simons. Rețele cărmă:

„Cătă să le tratează că totă respektul căvenită poziție cheată.

— Bine! zise d-a Simons.

— Să le condroi închelinelă.

— Pe nă ce? mărturie Mary-ann.

— Nimic să nu se atinge de lăsările cheată. Kîndă are vinea onoarea d'a întâlni în mănuși deoare persoane de rangul acestor dame, să salută că respect, să aducă la lagări că polideț, să păzească că îngrijire, și să oferă că delicatesă totă cheată să le trebășește

піпъ че fratesъ saš ambasadorъл ne trimite
sme rъskътъ rare ka la ьна сътъ miř franci.

— Sъrmanъ d-a Simons! dragъ Mary-
ann! Nичі ьна пічі alta ня se аштента la а-
чеастъ konklissie. Kitъ pentru mine, еш ня
тъ miramъ. Шtiamъ kъ chine aveamъ аfache.
Lgai kъ indreſsnealъ parola шi-i zisei in faцъ:

Подї opri ne seamъді чеia че mi аш
lusatъ oameni тъi, къчі nimikъ mai mъltъ ня
подї skoate de la mine. Sъntъ sъrakъ, tatъ
meш n'are nimikъ, fraџi mei mъninkъ adesea
mine goalъ, ня kъnoskъ пічі bankieri, пічі
ambassadorи, шi daka тъ vei хъни kъ spieran-
da kъ o sъ fiš rъskътъratъ, prelecea mea
mierzъ bani!

— O mъrtvъ de nekredinцъ se fъкъ
in auditariш, darъ Repele пъгъ kъ тъ krede-
ne ksvintъ:

Daka e аша zise Repele ня voiš fache
greshala d'a te ьне aicъ fъrgъ voeџi. Mai bi-
ne sъ te trimiцъ la orashъ. D-a iпi va in-
kredinца o skrisoare pentru fratele dсmisale,
ши vei pleka kiarш azi. Daka din kontra aи
trebuiцъ sъ petrechi o zi dъsoz in mъnpli, iпi
oferezъ osnitalitatea; къчі iпi inkivieskъ kъ
ня vei fi venitъ піпъ aicъ kъ kxtia asta-n smi-
nare, няmai ka sъ vezи neisadieile.
Astъ mikъ diskorsъ iпi urodjse o mare

швѣ rare. Пlimbamă în jgurălă meă o privire
mărgmitoare. Rețele, sekretarii și soldați
săi nu mi păregă așa de groasnică; stînchele
d'alțorii n'are că era să mai pitorescă de kîndă
le priveamă că oki de oaspete iară nu de
prisonieră. Dorișa că aveamă d'a vedea Atenea
se linimti îndată, și-mi încinții să pă-
trekă dăoă trei zile în timp. Simțeamă că
konsilișrile mele n'oră să fie de prisosă pen-
tru mama Mary-annei. Una dină se afla în-
tr'o stare de esaltare că o pătea pierde. Da-
ka să ară opune să păstească răskamptărarea!
Pînă să vîn Anglia în ajutori, pătea să a-
tragă vre o nenorocire pește sănătății încin-
țitoră. Nu mă păteamă dăpărta fără a le
spune istoria fetelor de la Mistra. Ce să și
spui? Cănoști pasiunea mea pentru botanikă.
Florile Parnesului sunt foarte amăgiitoare la
sfîrșitul lui Aprilie; se găsescă în timp vre
o cîinchișă plantă atât de rară că sunt
de célébre. Una mai că osebire *boryana va-*
riabilis, desconcerită și botezată de D. Bory
de Saint-Vincent. Păteamă Iesa o asemenea
lăcașă în erborarulă meă, că să mă înțelegă
șeză la moșeulă de la Hambourg fără *bory-*
ana variabilis?

Reșponsei Rețelui: Își primescă osmita-
litatea, însă că o kondigie.

- Kare?
- Sъ-mі dai kstia.
- Bine apa fie, însă ka o kondigie.
- Sъ vedemă.
- Sъ-mі spăi che facă kă ea.
- Astă-i totă! Așeză întrînsa plantele che adănuă.
- Își pentru che adănuă plante? Ka să le vinzi?
- De lokă! Eă nu sântă neguțătoră; sântă sună omă învățătoare.
- Îmi intinse măna și-mă zise k'o vie băkărie.
- „Sântă înkînată. Frămosă lăkră e știindă. Străbunii nostri erau învățători. Noi n'amă avută vremă. Sântă stimădă în gara dămitale?
- Fearte stimădă.
- Aă băne postorii?
- Kite o dată.
- Sântă bine pățită?
- Destul de bine.
- Le agață kite o mikă panglikă de niente?
- Din kîndă în kîndă.
- Adevărată e că orășele se țeartă ne dinamă?
- E adevărată în Germania.

— Își se părtășește moartea loră ca o kalamitate publică?

— Fără-ndoială.

— Îmi plăcea să te cunoscă de la înțelegere?

— Din contră! că keltia loră am venit și în Grecia.

— Călătorești în a loră săcrală?

— De mase își.

— Care va să zică ești învățător?

— Sfântă Doktoră.

— Este vre un grad mai superior în spiritualitate?

— Nu.

— Își cinsti doctorii să fie în orașul săcral

— Nu pot să spui bine, dar în Hamburg nu suntă atât de doctori cinsti generali se află în Atena.

— O! o! căci să rămână dura săcrală în liniște din cauza asemenea omului. Să te întorcă la Hambourg domnule doktoră. Ce ori zice pe acolo cinsti voră astă să fiți prizonieră în măncuina nostră.

— Ori să zică că e o nenorocire.

— Ade! De căci să piarză un om că sămneata, orașul Hamburg, mai bătrâna și va face un sacruificiu de cinchii-spre-zecă mii

françă. Iată kătia, aleargă, căstă, urmează-dă cărșelă studiilor dămitale. De-țe nu și bați bani în posonară? Suntă ai dămitale, și respectez prea multă pe învățădă ka să mă cerkă și jefui. Dară para dămitale este destulă de bogată ka să-ști păteaskă gloria. Omă fericiat! Astăzi cunoști că valoare din persoanei dămitale titlă de doktor! N-am fi cerută nici o soldie dreptă despăgubire, daka ai fi sănătă omă neînvățădă ka mine.

Rețele nu ascultă nici obiectiiile nici interjecțiile de Simons. Ridică seanga și ne arată că dețină sala de mîncare. Da Simons întră în trînsa protestădă că va mănușa totă, și nici o dată nu va lăsti kostulă. Mary-ann părea foarte abținentă; dară astfel este jucărea skimbătoare: ea scoate sănătă de bărbărie zărindă lokulă unde era aşezată masa. Era sănătă mikă coloș de verdeauă îndesată între niște stînci vînete. O iarbă fină deasă forma tapetălă; către va ramură de copăci ascundea niatura. O frumoasă boltă vînătă se destindea dăspără noastră; deoarece rîtrile lăuntru plană în aeră că kmășă s'ară fi oprită akolo ca să primească în pache. Într-sănătă coloș alături sănătă isvoră limpede că diamantulă se umflă în tâcere în căna sa de niatră, da ne din afară și se skor-

деа ардінтиш пе коаста мұнтесі. Де ачі үедереа се destindea ین infinitш къtre Пантеліка, палатылш үелш mare ші албш че predominш Атена, пъдбюриле үеле інтінекоасе де мұслини, кімпія пълбераась, шнате үелш вънътш алш химетей, rotundш ka sinarea үнші вътринш, ші ачелш minнатш golfш Saronikш, albastrш n'ark' arш fi o въкатш kъzтш din чегш. D-na Simons fъrъ-ndoialш, n'avea sniritш disnissш nentrш admirare, ші kъ toate astea мұрттиси kъ arш kоста нrea мұлтш la Londra saш la Paris іnkirierea үнеі vederі аша de frъmoase.

Masa era servitш k'o similitate eroikъ. Пиine dosnitш koантш ین kъptorшлш de үагъ, lъsa fъmш пе iarбъ ші da үнш mirossш че ардіца поста. Lantele въттш tremбра intr'енш гъванш de lemnш. Мұсліне verzi ші ardeiш era kъ grъmada. Ծнш bъrdsfш sta үmflatш lingъ о kanъ de aramъ. Brînza de oi sta intr'o sedilш de se skъrдеа. Vro шase шапте lъntvchi ne-nfъdіша о salatш гъстоась, fъrъ insш a fi fъkvetш. Reçele пысесе ین disposidua noastrш o arqintъrie de үагъ, kare se komпънеа de lingъri skъlntate kъ kълїtшлш, ші nentrш маі mare lжksш aveamш drentш fъrkъlidш үеле чіңчі deçete. № mersese пінш аколо ka sъ ne dea karne, darъ ین lokъ-i ne o-

ferise tătăruș minșnată d'Almiros kare-mi făgădăia o minșnată dișteie.

Înă oțigără ală Rețelă avea îndatorirea d'a ne servi p'ane askalta. Era acelă groasnikă Korfiotă, omălă că inelălă de așă kare știa Englezemte. Tăia pîinea că pămnalălă să spăne da din toate că mîna plină, răgindă-ne să spăne mînkămă nimikă. Dă Simons fărgă a sta din dingi, și făkă oare-kare întrebări că mîndrie, „Stăpînălă dămitale, kreșta seriosă că o să spănează de la noi o sătă de miș de franță?“

— E sigură doamna mea.

— Vezi că nu cunoaște nașua engleză.

— O cunoaște sprea bine, că mi mine. La Korfă amă fostă în relație că mai spănează engleză deosebită: jădekkări.

— Te felicităză; spăne-i Ia Stavros să se gătească a apetentă; căci are să aștepte pînă să-i vîne acei o sătă miș franță ce spănează făgădăită a Ia.

— Mă însărcinăză a vă spăne că-i așteaptă pînă la 15 Mai la prînză tokmai.

— Își daka nu vomă spănează la 15 mai la prînză.

— Va avea nemărgimirea d'a vă tăia capălă, cămășă și ală damicele.

Mary-ann lăsată să-i kază pîinea de la gărgă. „Dă-mi nișelă vină să beaș“ zise ea,

Тълкарслăш îi intinse пахарслăш plină; даръ abia l'atinse кă бзеле ши skoase șnă ăipătă de des-
гăстăш ши frikъ. Biata kopilă își înkipăi кă
era otrăvită. O asigăraî dîndă пахарслăш песте
капă. Нă-пă fie frikъ; сэнтă drojdiî.

Че drojdiî?

— Vinălă nă поате sta în bădi bine,
daka n'o avea ши cheva drojdiî. Astă ames-
tekătăгă nă-lă facе mai bănă, даръ veză kă
еă beaă făгă primejdie.

Кă totă esemplăш meă Mary-ană ши тă-
мă sa чегăгă апă. Тълкарслăш alergă la is-
voră ши se-ntoase în sărita. „Îndelegență dăm-
neavoastră bine, кă Rețele nă поате facе o
greșeală аша de mare ka să otrăveeaskă per-
soane atâtă de skumpe ka dămneavoastră. Întor-
kîndă-se кătre mine:“ Kîtă pentru dămneata
domnăle, amă ordinea апă facе шtistăш кă vei
fi apătentată trei-zece de zile ka să-пă ișpi-
văști stădiile ши să пătășești bani. Vă почă-
oferi la тоđă, чеle trebăincioase de skrisă.

— Мăлămimăш, zise d-a Simons. Ne vomă
gîndi песте опă zile daka пînă atăpăi nă
вомă fi deliberate.

— Ши de кătre чине, тă rogă.

— De кătre Englitera!

— E denarte.

— Saă de țendarmerie.

— O doreskă prea măltă. Înță atunci mai poftindă ceva.

— Mai întiiș îmi trebuie o odaie de călăcată.

— Avemă aproape dăică niște neșteri ce se numescă *koware*. N'ō să fiți prea bine, căci astă iarnă a trezătă oile akolo și n'a prea eșită mirosslă. Să trimișă să ia dăoă kortără de la chobani din vale, că să vă așezădă ai că... pînă voră sosi țendarimi.

— Voi să să amă o femeie de casă.

— Nimică mai lesne. Oameni nostri voră ești la kîmpă și voră aresta pe cea din tîi părankă ce le va ești înainte... daka în-să țendarmeria nu ne va opri.

— Îmi trebuieșă xaine, răfe, neșkire, săpună, o oglindă, pentenă, miroslă, șnă gergefă, o...

— Kamă mălte lăkrări, doamna mea, în kită are trebuie să pădește Atena că să le pătemă avea. Ne vom săili să facemă cămă să o pătea mai bine. Să vă fie mai măltă speranță în mine de kită în țendarmerie.

— Dămnezeu să ne păzească! zise Mary-ann. Șnă eko vigurosă response: *kirie eleison!* Era bănsă bătrină kare venia să ne facă o visită și kare kîntă șmblindă ka să nu ostenească. Ne salstă că kordialitate, păze

pe iarba șnă vasă plină că miere și mezel
lingă noi: „Lăadă mincădu, zise elă, albinele
mele vă oferează șnă desertă.“

Își strinse că de mînă; d-na Simons și
fiea își întoarse privirea că desigură. Ele
tot să vedea întrînsa șnă comunicație alături
de răzăpădătorii săi. Bietul său omă nu înțelegea atât de
bunătatea sa de către răzăpădători, său-ngră-
jească de albine, să le vină miera, să aducă
venitările mănușilor, și să trăiască în pa-
ce că toată lumea. Avea o inteligență mă-
rășină, și înțelegea de loc să, iară partarea-i era i-
nochetată că aceea a unei mașini bine regula-
tă. Nu creză să fi să fie că o mare distincție
între șnă răzăpădători și șnă omă onestă. Înde-
lignăriile sale să se întâlnească cu o patru oră pe
zi, și să fie niște beatări niște trează. Își apoi
asta era șnă din cei mai bună calegători din
ordinea șnă său.

Onorați darările că ne oferi. Astă miera
ne jumătate sălbătică seamănă că miera din
Franția, după cum seamănă karnea de ka-
pătă că cea de mielă. Așa și creză că albi-
nele destilase într-șnă kazană nevăzătoare
profesionale măntelă. Mințindă dintrînsa, îmi
zităsem că aveam sorokă numai d'o luncă ca

să plătescă cei cîinchi-sprezece mii franți să să
să moră.

Kălăgăruțlă, ne cehă voe a se găsori,
fără a aștepta răspunsulă lăsă și băsă bine.
Băsă pe rindă pene tră fie-kare din noi. Vre o
cîinchă să se tilxari atrăși de căriositate se stre-
căragă în sală. Îi internează pe nimere și băsă
pene tră fie-kare, ca să poată fi în dreptate.
Începează a blestema visita sa. Dăspă o jumătă-
tate de oră, mai toată banda era așezată josă
împrejurul nostru. În linsa Regele și, kare se
odixnea în cabinetul său, tilxarii venea sănălu
kite sănălu să călătorească la noastră. Șă-
nălu ne oferea serviciile sale, altălu ne aducea
chea kite cheva, altălu se întrodăchea fără pre-
tekstă și fără sfială, ca să omă la dînsărul
a casă. Cei mai familiari mă răga amical-
mente să le spună istoria noastră; cei mai ne-
îndrăsneți sta ne la satele kamarazilor lor
împingândă-n neînchetată pînă să dea neste noi.
Dni dăspă che se sătărase sătindăse la noi, se
întindea ne iarbă, și sforsăia fără koketărie
din naintea Mary-ann. Săi păgeci se sărca
mereu și înfățișarea primilor lor săpînă
și făcea mai cătezători înkîtu prinse și vre o
trei petru ne mină mea. Nu era puțindă a le
distanța dreptă de pășune; nu mai eramă
să omă, ci să săchătă cîmpnălă. Într'acestă

momentă apă fi dată trei din chele mai frumoase plante ka să pochică avea sănă minătă de repasă. D-na Simons și fie-sa era prea discrete ka să-mă komunice impresiunile loră, dară dovedea prin oare-kare mișcără kă ne aflamă într'o comunitate de idei. Zărrii între dinsele o privire disperată kare-nsemna: țindarmi ne voră skăpe de hojdă, cîine ne va skăpa oare de păgeci? Astă plinăcere mătă deșteptă în mine niște simtimente kavaleremti. Eramă хотърѣтъ китъ пентръ mine, să sferă, însă a vedea pe Mary-ann în asemenea kină era cheva mai presusă de posterile mele. Mă skălăi că хотърѣре ши adresându-mă către măsafiri nostri:

„Periș! d'acă totă! Rețele ne a dată lokkinga astă ka să fimă liniiștiți pînă voră sosi bani. Deștolă ne kostă kiria ka să avemă drentslă d'a fi singură. Nu vă e răspîne să vă adresați în jîrslă sănăi mese ka nimite kînă liknici? N'avemă nici o treabă aică. N'avemă nevoie de dâmneavoastră; kredeți că păstemă făci? Pe sănde? prin kaskadă? sau prin kabinetă? Rețelă? Lăsaține dară în pache? Korfiotsle ia sănăi pe goană, că te ajută daka voestă!“

Ca vorba sănăi și fanta. Împințeamă pe chei că se kodea, deșteptamă pe chei că dor-

mia, skstoramă pe kălegără, sileamă pe Korfiotă să-mi ajute, și îndată trupa tilxariloră, trupă înarmată că pămナルă și pistoale, cărăduă lokală că săptunere de oare, trăgindu-se înăpoi, abia sămbinădă, dândă din sămeră și în-torkindă capătă, că șkolari că săntă împăinătărește mkoală dănușă sfîrșitălă rekreație.

Rămaserămă în fine singără că Korfiotălă. Zisei d-nei Simons. „Doamna mea, e atunci singără. Poftiști să împărtășimă apartamentulă în doară? Îmi trebuie numai sănă colțulează că să-mi întinză cortălă. Dăpă copaci țăptia nu mi ară veni răbă, restălă e ne seama domneasă voastră. Aveți fintăna la îndemâna, și astă vecinătate nu vă poate săptăra, căci apăkade în kaskadă și se săptăne pe păpăstia mănușelă.“

Oferirea mea se prăimi destălă de răbă. Domnealoră ară fi voită să fie singăre și eș să dormă între tilxari. Este adeverată că *cantu britanică* ară fi cîștigată ceva din astă despușări, dară eș nerdeamă vederea Mary-ann. Ș'apoi eramă hotărâtă să dormă de-n parte de păgechi. Korfiotălă îmi sunăjini propunerea, care să înlesnească bine privegerea. Ne-nvoirămă să se călăre lîngă cortălă meă. Părințești să rămăne între noi o distanță de mase pîchioare englezestă.

Дупъ че înkeiarъмъ traktatъ, тъ ашезай
 intr' snъ kolпъ ka sъ începъ vînзtoarea. Da-
 ръ abia skosei prima strigare, ші кгriоши se
 vъzgъ pe orizonte, pretekstindъ kъ ne adвche
 kortзrile. D-na Simons începъ sъ діpe vъzindъ
 kъ kasa sa se komпnea d'o fiuie de пътгъ
 îndoitъ in doбъ, înfintъ in пъmіntъ de mъr-
 պіn шi lъsatъ in voia vîntsli. Korfiotsli
 se jyra kъ sъntemъ ашезадъ ka nimte prinцi,
 afarъ nъmai kindъ s'o intіmila nloae saж
 vîntъ. Toatъ tгupa se пzse a ne ашеза
 patзrile, a ne adвche învъlitoarea. Fie-kare
 patъ konrindea o пътгъ akoperitъ k'o sarikъ.
 La шase ore Reuеle veni ka sъ se asigure
 daka nъ ne linsia cheva. D-na Simons mai a-
 urinstъ de kitъ totъ d'aгna, гъспgnse kъ e in
 linsъ de toate. Чегi kъ stъrбinцъ a se гъri
 vizitele. Reuеle întokmi snъ regлamentъ asigъ
 kare niči o datъ nъ se пzzi. Dischiplina e o vorbъ
 franchesъ foarte anevoe de tradassъ in gечеште.
 Reuеle ші sъpбші sъi eшirъ la шante ore
 nі ni se dete china. Patrъ fakle de гъшпнъ
 ne lсmina. Flakъra lorъ rouie ші nlinъ de
 fsmъ kolora foarte kгriosъ fisionomia chea gal-
 benъ a damichelei Simons. Пъреa kъ i se stingъ
 okiј ші se amrindъ in fndslъ orbitei ka farз-
 rile че se-nvriteskъ. Vочea ei stinsъ de os-
 tenealъ, kite o datъ avea o vioчiune estraor-

dinară. Askolind'o smiritălă meă se găteșea într'o lăume smiritălă, și nă spătă că reminiscența îmi venea din povestele fantastice. O privigătoare kîntă, și mi se părăs kă zăreskă kîntarea sa arătie sărindă pe băzele Mary-annei. Petrecăsemă o zi aspră, și kiară eș kare și amă dată dovezi pînătă despre poftă mea de mîncare, rekenoskă kă nă-mă era foame de kîtă de somnă. Zisei seara băntă dăuneloră, și mă retrăseui săptă kortă. Akolo zităi într'o klină și privigătoare, și primejdie, și reskamplărare și pînkătără; înkisei kîtă pătăi okii și adormii.

O împănkătără îngrozitoare mă făcă să săi din somnă. Mă ridicăi așa de renede că mă lovi kă capălă de pată. Totă de o dată așzii doară glasără de femei strigindă: săntemă skăpădă! Čendarmi! Văzăi doară trei fantome alergindă prin întunerekă. Amecută de băkărie și tărbărare, lăai în brațe pe cea din tămbră că se anunță de mine: era Korfiotălă.

„Stai ne lokă! strigă elă; sănătate aleră, mă rogă?

— Așa kîine, răspunse, mă dăkă să văză daka čendarmi a 'năpădată ne totă kamarazi tăi.

D-na Simons și fie-să așzindă-mă venindă noi. Korfiotălă ne zise:

„Pendarmi nă kălătorescă astăzi. E în-

nălăparea și prima măi: îndoite serbătoare. Sgomotălă che așzirădă e semnă de băkărie. E treksătă miezălă nouă; măne măine totă pe vremea astă kamaraziă mei se năpă ne bătă-

ră, mănikă karne, joakă Romaika și keltă-

enite la prafă de păshkă. Îmă facemă mălăv-

mire daka noftăsă să vedemă achestă frămosă

snektakolă. Vă voi să zici măi că mălăvire

împrejorătălă fintărei de kită lingă fințină.“

— Minți, zise d-na Simons, că sunătă pendarmi.

— Aș să-ți vedemă, adăugă Mary-ann.

Își știgmatămă. Sgomotălă era apa de mare că în darnă să ară fi încherkată chineva să doar-

mă. Ne făkă să techeamă prin kabinetălă Re-

șulei și ne arătă lagărătălă tilxariloră lămi-

nată ka într-ună închindă, brazi intrețină ardeaș

în toate părăile. Vre o chincă ţase grăpe de

tilxari frișeaș miei. În mijlocălă mălăimeă o

bandă de jăkători dălpăia că o măsikă groas-

nică. Se da pășchiă în toate părăile. Șona se

slobozi în direcția noastră, și așzii șterindă

snă glonță ne la șrekile mele. Noftă ne da-

me a îndoi pasălă, sperindă că lingă Reșele

nă vomă fi în primejdie. Reșele amezată ne

eternătă să tanetă, presida că solemnitate la

petrecerea popoșălă să. Împrejorătă ploșcile

se golea ka nimte bătelci; mei să tăia ka
nrenelijile; fie-kare meseană lăa kîte o ceh-
vîrte în mînă și'o pleka. Orkestra se kom-
punea de o daerea sărdă și ună flashnetă ce
dina: daireaoa asărzise totă așezălă flashnetulă
dinindă. Dănpăstorii își skosese încălămin-
tea ka să fie mai ținoră. Jăca în lokă intor-
kîndse astă-felă că le trosnea oasele. Din
kîndă în kîndă kîte săzălă eșia din bală, sor-
bia o oală de vină, măshka dintr-o băkată de
karne, slobozea o păشكă și se intorcea la
jokă. Todî oamenii așeștia, afară de Rețele,
bea, mînca, șrlă și sărea: n'amă văzută pe
sazălă să rîză.

Xați-Stavrosă se skază că ne dempentase.

„Nu e vina mea, așa e obiceiulă. Daka
primă mai sără netreche fără slobozitorii de
păشكă, bravii mei n'ară mai kredea că să
făkătă primăvară. Aici amă pămai niște fi-
inge simile, kreskăte la țară, legate de bă-
trînele obiceiuri ale țării. Mă căznescă că
poiciă a le face edukăția, dară o să moră și
n'o să-i văză nolitinsi. Oameni nu se toar-
nă într-o zi ca arăintăria de masă. E să kiară,
țăsta kare mă vezi, amă netrekătă viața acea-
sta grosolana; amă băgtă și amă jăkată că
nă vedea. Nu cănoșteamă civilișația egi-
pteană: de ce amă încreștă așa de tîrziu să

кълъtoreskă? Ашă da măltă să fiș jăne шi
să amă pămai чинчі-зечі de ană. Amă idei
de reformă kare n'oră să se esekăteze пічі o
dată, къчі тă văză ka Aleksadră, fărgă mo-
ștenitoră demnă de mine. Viseză la o пăoă
organisație de tălxărie, fărgă desordine, fărgă
sgomotă, fărgă turbătări. Dară nă tă găseskă
sekondată. Ară trebui să amă katagrafia e-
saktă de toată lokători regatului, кă starea
loră mișkătoare шi nemișkătoare. Kîtă des
pre streini че desbarkă la noi, șnă agentă
așezată in fle-kare portă, îmă va face cunoș-
kătă nămele, itinerariulă шi ne kîtă se va
nuțea, avea loră. În cîmpă așesta amă шi
che poate d'a fie-kare: nă așă mai fi espușă
a chea ori prea măltă ori prea пățină. Așă
întokmi ne fie-kare drămă șnă postă de am-
plioajă dibachă, bine kreskădă шi bine îmbră-
kadă; къчі, пентă kare sfîrmită să se mai snerie
klientele de niște oameni аша de asupri шi вър-
бови? Amă văzută in Franța шi Anglia ходи
eleganță kă desăvîrșire; astă iî împiedeka oare
a-шă face trebătingele bine?

„Așă chea de la toată săbordonajă mei
maniere alese, mai kă deosebire de la empl-
oajă deparțamentele de arestație. Așă avea
pentă prisonieri kă deosebită karakteră ka
dămneavoastră, lokătinge potrivite, la aeră kă-

rată, că grădină. Își nu crede că cărămașii ară căsta mai multă: din noutățile! Daca totuși voiați să vă regaționați ară cădea în minile mele, astăzi nu poate face o taxă ne-nsemnată. Fie că reprezintă și oră ce se înțelegea că el să fie din avearea sa; atunci că sănătatea din căsătoria n'ară fi de cără sau imposiție pe cîrkva laică: imposiție dreantă, căci va fi proporțională; imposiție normală, căci totuși d'au naștere la bătrânețe. Daca va fi de trebuință le vom să simplifica prin abonamente că anulă. Îl sănătindă o dată o săptămână oare căre, poate dobândi o carte de asigurare pentru indieni, și să visă pe pasportă pentru străinătate. O săptămână zice că dăinătorii constituției încă o imposiție nu se poate întocmi fără votul ambelor camere. A! domnule! daca astăzi avea vreme! Astăzi săptămâna totuși se senatulă; astăzi nu mai o cămeră și deputații dăinători! Legea ară trece întrăgăță; de ce va fi trebuință să se va crea și sănătatea ministeră pentru drăguțurile cele mari. Mă nu costă la încreșterea trei patru milioane; dar să înălță ană amă fondul... și astăzi sănătatea drăguțurile cele mari fără încă o keltzială.“

Săspără din adînculă înime, nu săptămână a-dăoasă: Vede că ce sinceritate vă espuți toate trebile mele. M'amă obișnuită astă-felă

din conilărie. Amă trăită totă d'asna nă-nămaî la aeră kărată dară și că kărtădenia în inimă. Profesiunea noastră ară fi răspinoasă daca astă eserchită pe fărini. Eă nă mă ascenză, nentră că nă-mă e frikă de nimeni. Kîndă vei cîtă prin gazete că aă pornită în goana mea, spune fără sfială că astă e o fisiune parlamentară: se spie totă d'asna sănătă mă astă. Nă mă e frikă nici de ministră nici de armată, nici de tribunale. Ministră spie bine că nămaî căpătă destă pochiș skimbă kabinetălă. Armata e nentră mine: ea îmi înlesnește reclamații kă soldați; eă și daă ofițeri. Kîdă despre domni judecători, domnealoră kănoskă simtimentele mele în privindă-le. Nă-i stimează, ci-i plângă. Săracă și rău plătișă, cămă le ară pătea chineva căre să fie onestă. Xrănescă pe văi, îmbrăkă pe alăi; amă spinișzrată foarte pățină în viață mea; prin sărmare eă sănătă binefăcătorălă mașistratărăi.“

Îmi arătă într-ună destă măreșă cheală, mare, și dăra; „Totă ce respiră în regată mi se spune de frikă, de amicie săă admirare. Amă făcută mai multe măște săă plângă, însă nă este sănătă care săă nă dorească a avea sănătă konilă ka Hață-Stavros. Va veni o zi în care doktoră ka domneata voră skrie viață mea,

kîndă înșlile Aexinelagălăi își voră disprețua
onoarea că m'a văzută năskîndă. Portretul său
meș se va afla prin bordee ale cărui că imacu-
nele că se căpătă de la mintele Atos. În-
tr'acela vremură nepoți fiemii, de ară fi kiară
principii săverani, voră vorbi că orgoliș de
stănkisăbă, Rețele mintiloră!

Poate că și vine să rîde să similitatea
mea germană; însă sănă diskursul asta de stra-
niș mă trezește foarte. Admiram că fără să
voiă, atâtă mărire în krimine. Nu avăsesem să
știu căci ocaziește ca să-n tilneskă sănă mi-
șelă maestosă. Omulețulă acesta, care era
să-mă tăe căpătă la sfîrmîșul sănei, îmi in-
spira sănă felul de respect. Figura sa că
înaltă de marmură, senină în mijlocul său orăji,
mi se arăta că maska căea ne-ndreptată că
destinulă. Nu mă pută opri de a-i respecta;
„Da, în adevără ești Rețe.“

Îmi răspunse zîmbindă:

De vreme că amă lingășitoră kiară în-
tre inemici mei, astă că să fie. Nu te a-
păra! Știu căci pe fisionomie, și azi diminea-
ță te ai vizată la mine că la sănă omă că ai
fi voit să-l vezi sămânzorată.

— Fiind că mă invitezi să fi frankă, își
mărturisesc că m'amă aflată într' sănă mo-
mentă de săpătare. Mi ai cerut să o reskam-

пъраре nedreantъ. Ка съ іеі de la damele ачестеа о sъtъ miї françі este чева fireskъ kare intrъ ïn тештешgылъ dëmitale, darъ ka sъ "пretinzі чіпчі-spre-zече miї de la mine kare n'amъ nimikъ, asta n'o почіш пгі-чепе.

— Шi къ toate astea nimikъ mai simnлg. Toлi streini kare vinš la noi sъntъ bogодi, kъчі voiajuiш kostъ. Spvi kъ n8 voiajezі ïn sokoteala dëmitale, imi плаче s'o krezъ. Darъ чеі че te aš trimis aіchі iлi daš chelъ пг-динш trei miї saš patrъ miї françі ne anš; daka fakъ ачеастъ keltzialъ, 8rmeazъ sъ aibъ k8vim-tele lorъ, kъчі nimikъ n8 fache чineva pentrъ nimikъ. În okii lorъ dëmneata infъdїшеzі 8nш kapitalъ de la шай-zечі пiнъ la optъ-zечі miї françі. Aша darъ, rъskѹmпъrindъ-te kъ чіпчі-spre-zече miї françі, ei rъmіnъ ïn kи-штигъ.

— Darъ stabilimentslъ kare mъ пlъte-ште n'are kapitalъ; are n8mai venitgri. Вd-щетslъ grъdinei plantelorъ se voteazъ ïn toлi anii de kъtre senatъ; mijloacеле sъntъ търп-ниte; nіchі o datъ n8 s'a pгevъzstъ 8nш ase-menea kazъ; n8 шtiш k8mъ sъ-лi esnlikъ..., kъ n'o sъ поші ïndelege...

— Шi kіndъ аші ïndelege, respmnse k'8nш tonъ търгedъ, krezi kъ m'аші intoarче din

xotărîrea mea? Vorbele mele săntă lepișiri; daka voeskă să fie respectate nu se kade să le kalkă kiară eș. Amă drentăslă de a fi nedrentă, n'amă însă drentăslă d'a fi slabă. Nedrentăurile mele vatămă nu mai ne alăui; o slăbiciune a mea m'ară pierde. Daka arăști kă săntă îndrătoră, m'risonierii mei s'arăști să mă îndrăleche prin rugăciuni, în lokă d'a kăsta să fakă de bană. Eș nu săntă sună tîlxară d'ai vostri de prin Egipt, kare fakă sună amestekă de aspirime și generositate, de speskălă și înțeljență; de kreșime și de milă neskrasată, ka să ișpîrveaskă nerozente pe eșafodă. Amă zisă față kă martoriu kă pentră capătă dămitale voiă lăa cînci-spire-zecă miș frânchi. Rămîne la dămneata ka să te păi la kale, kăcăi într' sună kină saș altăslă eș trebăie să fiș plătită. Askăltă: în 1854 amă osindită dăoă koplile che eraă de vîrstă drauă mele Fotinii. Își intindea brațele plinândă, și țipătele loră făcea să-mă sănătereze înimă mea de tată. Vasilake kare le a omorită, a şocuită de mai multe ori: și tremura mînile. Și kă toate astea amă fostă nestremităstată în xotărîre, fiindă kă n'aș plătită bană reskunpărăgi. Dăpă asta mai krezi kă te apă erta? La che mi ară slăji moartea loră,

сърманеле конile, daka se va afla къди amă
dată drăgășlă fără bană?

Плекай каплă fără a гăsii o vorbă ka
сă-i resпeнză. Aveamă de o mie de ori că-
vîntă; dară nă шtiamă nimikă сă опăiă ne-
indăplecatei Ioacîme a bătrânelă kăliă. Mă
atrase din meditările mele într'o lovitură de
пalmă pe șmere. „Кăgađiă îmă zise. Amă
văzătă moartea mai aproape de kită дăm-
neata, și sănătosă ka șnă bradă. În
timplă resbelălă de indenendingă, Ibraimă
a пăsăшte шante Епăтенă сă тă-пăшче. Ша-
се gloanțe s'ăd pierdătă; chelă d'ală шantelea
m'a lovita în frunte fără ka сă intre. Kîndă
veniră Тăгci ka сă-mă ridică kadaverălă, тă
făkăsse-mă nevăzătă prin fămă. Poate că аă
сă trăiescătă mai multă de kită gîndescăti. Skrie
la toată amică din Xambărgă. Aă oare-kare
edăcație; șnă doktoră катă сă aiă amică
kare posedă mai multă de чинă-săge-zechă mă
frână. Kită desnăre mine te-nkredință, ка
шă voi сă fie аша. Еă nă te ștăskă; nă mi
ai făkătă pîcă o dată vre șnă гădă; moartea
дămitale nă-mă поате face пăчеге, шă-mă
плаче a krede că o сă гăsești mijlocă ka
сă te пătemătă în bană. Пînă atunci дăte de
te odixnăște că damele аchestea. Oameni miei
ăă băbată cheva mai multă, шă сă вătă la en-

glese kă o kăstătără che nă prea făgădăește lăkrări băne. Diavoli așeantia trăiescă o viață așa de aspră, și năășăi zecă de ani ka mine. În vremuri ordinare îi îmoi prin osteneală; dară, neste o oră daka damicela va mai sta aici, nă respoză de nimikă."

În adevărătăță cerkă amenințătoră se forma în jărlă miss Mary-ann, kare o esamina kă o stranie căriositate. Tălxari găzduindă înaintea, își montea la șreke, și o lăzăda în niște termeni pe kare din norocuire nă-i păstea îndeplinește. Korfiotă kare reparase timpișă pierdută, îi intinse o capă de vină, pe kare o îmbrăcă kă măndrie în kită o vărsă pe urivitori. Vre o chîncă păse bători, mai anunță de kită chei-alăi, se-năpădueașă, se băteașă în pămăi, ka cămă ară fi cerkată să se anunță ka să se înverge la vre o altă esplanătare. Făkăi sănă d-ei Simons: se skolă kă fiesă. Dară în minătășă d-a oferi brațălă damicalei, Vasilake roșă de vină, înainta șovăindă, și făkă țestălă d-a o lă de talie. La astă vedere mi se săi în capă sănă fămă de mănie. Mă arătăi pe dinăsălă și-i făkăi o kravată din chele zecă de peale ale mele. Peșe măna la brîș să-shăi caște pămănală; dară pînă a nă-lă găsi, văzăi că mi se smulgă din măni și că arătată d-o-

narte de brașvlă chelă vigurosă ală Rețelui. Omormor se așzi în mijlocul său adăpostări. Hăpă-Stavros ridica glassul să mai presusă de sgo-motă și strigă:

„Tăcere! Arătați că sunteți Elenă iară și Albaneză!“ urmă mai închecă: „Mergem să mă ia iste; Korfiotul, să nu mă părăsești; domnul Neamț spune domnealor că o să mă călă la șa kamerei lor.“

Pllekă împreună că noi, prevedeați de chibăvăcii său de către nu se desparte nicăi zioa nici noaptea. Vre o doi trei bătrâni se făkără că-lă urmează: și respirose că asurime. Nu ne dețineam o sătă de namă de măciuime, kindă treks prin mijlocul nostru șnă glonță mizerindă. Bătrânlă Palikară nici nu-și întoarse capul său. Se zicea la mine zimbindă și mi zise închecă: „Cătă să fiș indiferentă; e zioa Înțeluirei.“ Mergindă astă-felă profitai de distracția Korfiotului, către nu se mai ținea pe nicioare, ca să ceră doamnei Simons o întrebare particulară. „Am să-ți komuniqué șnă secrete însemnată, și zisei. Dă-mi voie să mă strekeră săptămână săptămână de căndă sunionul nostru va dormi somnul lui Noe.

Nu știaș daca așeazătă komparație bibliată și pără nekăchernikă; dară imi respirose șskată că nu știaș să fi avândă cheva secrete

a împărții că mine. Eș mai stărgăi: ea se dîns bine. Îi spusei că amăgăsită mijloca să skăpătă totuși fărtă a părne mîna în păngă. Îmi arănkă o căstigătură de neîncredere, consăltă pe fie-să, și în fine îmi acoarădă cheea che cehemă. Haciu-Stavros favorisa întrevederea noastră omorindă pe Korfiotă lîngă dînsorlă. Pogonchi să i se apără kovorălă în caporă skări che dăchea în lagărălă nostră, își păze armele apărăre, călkă pe cîrbăkciuș la dreapta, pe Korfiotă la stînga, și ne pofti vise de agravă.

Așteptai să îndepărteze pînă che trei sfîrșită deosebite mă asigură că totuși dormă. Sgomotălă serbării se stinăea că încetălă. Vre o doară trei păși zăbavnică tărvăra încă tăcăchea popasă. Vechina noastră, privigătoarea își căuta de către. Mă lăsi și pînă la călkășorlă d-nei Simons. Măma și fata mă aștepta pe iarba șmedă: obiceiurile engleze mă punrea să pătrăpici pînă în cameră loră de călkare.

— Vorbescă, domnule, îmi zise d-na Simons, și împărtășește cărindă, căci ști că trebui să avemă de renaosă.

— Răspunse că asigură: „Cheea che amăgășă a vă spăne păștește o oră de somnă. Voile să fiți libere în trei zile?

— Da bine domnule, avemă să fimă libere măne, să că Anglia nu va mai fi Anglie! către cîncă ore fratemeă o fi aflată totă prin Dimitrie: frate-meă a văzută pe ministră la masă; să că dată ordinile căvenite înaintea noaptei; șendarmi că să fie pe drăgușă că toate zisele Korfiotăi, în kită măne la găsare avemă să fimă liberați.

— Să nu ne legătuămă în iluziuni: timpulă trece. Eșă nu speră în șendarmi: învingători nostri vorbia că nepăsare, semnă că nu se temă de dinșii. Amă așzită totă dăvana vorbindă-se că în astă țară, vînătorii să vînată, șendarmă să cătilxără, trăiașă foarte bine împreună. Să ne încințimă că la nevoie voră veni căpătă oameni în ajutorăi nostră: Xață-Stavrosă o să-i vază vîndă și ne va lăsa că din sălă prin păpastă denărtate. Cănoaște țara ne deține: toate stîncile suntă comunitățile țării, are aliajă toate stăriile, și păpastăile îi servă de găsărire. Parnassulă împreună că elă suntă în kontra noastră; e Rețele mănușiloră!

— Bravo, domnule! Xață-Stavrosă e Dumnezeu, și dămneata ești profetălă să. O să fie atinsă așzindă admirăția că kare vorbești de din sălă. Gîcisemă e că făcăi parte din amicăi săi, văzindă căm te bate ne snate și

îndi vorbește că înkredere. Nu e aşa că el să
dă a înșeafată planul să de sănătate che ne propusă?

— Da, doamnă, el să mi lăsa dictatul; să
mai bine coresponda sa. Azi dimineață
neând că împăratul dikta corespondența amă găsită
mijlocașul dă sănătate de aci gratis. Bine
voește a scrie d-lui fratele domitale că să a-
dene săma de o săptămână cîinchi-spre-zecă mii franci,
o săptămână pentru rezistență românească
și cîinchi-spre-zecă pentru mine, și să o tri-
măduză aci că sună omă sigură, prin Dimitrie.

— Prin amikul sămitale Dimitrie, către
amikul sămitale Regele românilor: Foar-
te românescă, domnitor! Că achestă prede
avem să sănătate fără plătă!

— Da, doamna mea, Dimitrie nu-mi este
amikul și Hadi-Stavros n'are să se gîndeas-
ă că daca trebuie să-mi tăie capul. Însă e să
adaogă: în locul sănătății banilor să ceră de la Re-
gele românilor o dovedire de priimire.

— Bănuță dovedire, zicea!

— Că acheastă dovedire o să-ți poată în-
toarcă cheia sănătății cîinchi-spre-zecă mii franci,
și să te sănătate.

— Seară bănuță, domnule. Nu te ostene-
a-mi mai sănătatea. De cănd că amă de-
bărăcată în astă fericiță dăru, amă fostă jefu-
ișă de toată lumea. Vămășă de la Pirea ne-

a jefșită; birjarăslă kare ne a dăsă la Atenă ne a jefșită; birtășrăslă ne a jefșită; servitorăslă kondžktoră, kare nă-șă e amikă ne a dată în shînile tîlxariloră; amă intîlnită șnă kălăgătră respektabilă kare împărcăea prada kă hoșă; toșă domni achei che beaș kolo sântă hoșă; chei che dormă la ștăna noastră ka să ne protejeze sântă hoșă; dămneata ești singurăslă omă onestă che amă intîlnită în Grecia, și konsiliile dămitale sântă chele mai băne din lăume; dară seara băpă domnule, seara băpă!

— Pe nentă Dămnezeș, d-na mea!... Eș nă mă jăstifikaș; krede che vei voi descură mină. La săptămăni a-șă spune că o să-șă ieși bani.

— Căm voemă să-i iaș daka toată țen-darmeria regatăslă nă ne poate lăsa pe noi de aici? Che! Xați-Stavrossă nămai e Regele Măncălătoră? A șitată kotitările măncălătoră? Pe-nastiile, tăbișă, stinchele, nămai sântă gasdele și kompliții săi? Seara băpă domnule? Re-kănoskă zelăslă dămitale; voiș spune tîlxariloră kă le ai îndenulinită înșterchinarea, însă o dată nentă totă d'asna, seara băpă.

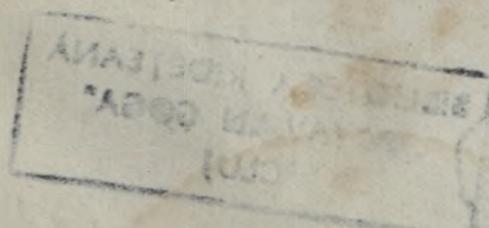
Băna damă mă împrimă de snate strigindă seara băpă pe șnă tonă amă de askădită, în kîtă tremăramă de frikă să nă se demptente gărdieni, și o lăai la pîcioră sună kortăslă

chele kînteché fñnebre kare sñpă la grekile mele? Mă skålai de totă. Apartamentul nostru era totă în starea de că seară. D-na Simons și Mary-ann dormiau doar. Înăuntru băketul gros că să alătură măsuță de patul lor. În fine îmi aduceau a minte că Greci obișnuiesc să înfioră toate locuințele în zilele primăverii. Aceste băkete și *boryana variabilis* proveneau din magneza Rețelui. Kintarea fñnebră nu trebuia să fie de loc. Mă săzise pe scara kare mergând în cabinetul lui Hafiz-Stavros și zăriu că spuktakolul mai căriosă de către toate. Era întotdeauna felul de paraklis. Călugărul îmbrăcat în niște haine bogate, slăjea că o mare magnificență. Bători de năștere noapte, săzise în picioare, alături de șenile, toată căpetele goale, se metamorfozează în mititei sfinti: săzile sărgătoare o iicoau, alături își făcea cruce, căci mai dăioau se loveau căpătul de pămînt. Iudele căzut în mîndă zicea: „Dați de pomânt! Cine dă bisericii împreună ne Dăunătorul“ și cîntările plăsu din toate pările ne tăvălău în gîndă în căderelor, glassul săzilei și răgămintele căzernicilor. Înăuntru intră în adunară credințioșilor, fiecare să salveze că o dragoste kare mi aducea a minte de primăvară a Bisericii. Hafiz-Stavros sta

în pîcioare lîngă ikoane, îmî făkă lokă lîngă dînschlă. Cineea îm mînă o karte mare, și înkîpîciună kare fă mirarea mea kîndă vîzăi kă psalmodiază îm găra mare *anostolslă*. Tilxarăglă îm komilărie făsese parakliseră; și akom devenise cîtiloră saș anagnostă. De jară fi mai avătă sînă gradă ară fi fostă investită kă păterea d'a isgoni draci! Fără îndoială, eș nă sîntă din voiajori aceia kare se snerie de toate, și prakticeză kă destălă energie ne *nil admirari*; dară gămăseă kă găra kăskată la această ceremonie. Văzindă atâtă încenșkere și răgămintă ai fi krezătă kă oameni țăstia daka uăkătăeskă cheva este, kă părea sîntă idololatri. Kredingă loră părea vie și konvînțerea profondă; dară eș kare i amă văzătă la lăkră și kare știă kîtă de pădină sîntă krexhtini îm fantă, nă mă pătăi opri de a-mă zîche: „Pe chine îmșeală oare aică?

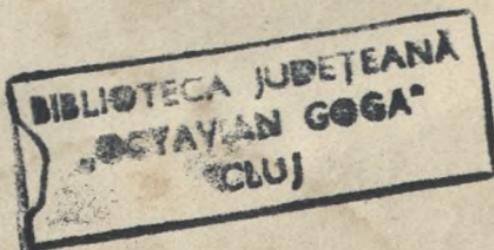
Cînd slăjba pînă la mînză. Dăpă o oră nimikă nămai esista. Tilxari să păseseră la bătătoră împreună kă *banslă bistrină*.

Xați-Stavrosă mă trase d'o parte și mă întrebă daka amă skrisă. Îi făgădăii s'o fakă îndată și-mă dete chele trebăinchoase de skrisă; skrisei lăi John Harris, lăi Kristodoră și tatămeă. Răgăi pe Kristodoră să intervie la ve-kișlă săkă kamaradă, și să-i spăe kă mă a-

fls în neștiindă d'a pățti chei cînci-spre-zech
mii franți. Mă rekomandați cărațîlăi și i-
mați nașteie își Harris, care nu era omă să
lase pe un amic să în nevoie „Daka nu mă poate
lăsa cîineva, este numai dumneata, și zisei.
Nu știai că ai să facă, dară krește în dum-
neata din totă sâfletă: ești un nebună așa
mare! Nu sună să kă o să găsești cînci-spre-
zech mii de franți ka să mă pățești; va
trebui să te impună la D, Mérinay, care
nu-mă pună! „Pră poără Amerikană
ka să te-nvoești că o asemenea tokmeală.
Fă cămădă îndă va pățea, să fokă regată!
aproapeză totă de mai nainte, dară nu pierde
vreme. Simă kă-mă slăbeskă minăile, și
judecata toată o să se mărește din capătă meș
șăi nainte de sfîrșită lăună.“

Kită despre nenorocită meș părinte, mă
omăi ai spune în che lokă lokăeskă. La che
să-i amărgăskă sâfletă arătăndăi primejdiiile
din care nu mă păstea skăna? Îi skrisei ka
la capătă fie-kăria lăună, că sună sănătosă
și că doreskă a găsi skrisoarea mea pe toa-
tă familia sănătoasă. Adăugați că călăto-
reskă prin mănuși, că desconferisem boryanna
variabilis și o jumă Englesă mai frumoasă
și mai bogată de kită prințesa Ipsoff, prin-
țesa de strălăcitor memorie. Nu ajunse-

7,80